

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

ΤΗΣ

ΜΑΚΕΔ. ΦΙΛΕΚ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ

ΤΗΝ 3^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1900

ΕΝ ΤΗ ΔΙΘΥΣΗ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1901

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

ΤΗΣ

ΜΑΚΕΔ. ΦΙΛΕΚ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ

ΤΗΝ 3^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1900

ΕΝ ΤΗ ΑΙΘΟΥΣΗ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1901

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.**

Ἄριθ. Πρωτ.

6842

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Κορυτσᾶς, ὑπέρτιμε
καὶ ἔξαρχε ἄνω Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγα-
πητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος
κύριε Γερβάσιε, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰ-
ρήνη παρὰ Θεοῦ.

Συγκροτουμένης τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ συνελεύ-
σεως τῶν μελῶν τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς
Ἀδελφότητος ἐν τῷ κατὰ Μεφᾶ-Μεϊδᾶν γραφείῳ αὐτῆς,
ἐντελλόμεθα τῇ αὐτῆς Ἱερότητι ἵνα μεταβᾶσα προε-
δρεύσῃ τῆς συνελεύσεως ταύτης καὶ διευθύνῃ τὰς ἐρ-
γασίας αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον
ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

απ' Νοεμβρίου κη'.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Κωνσταντῖνος ἐν Χῶ ἀδελφὸς ἀγαπητὸς

ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
Κυρίου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Ἄγαπῆτοὶ πατριῶται
καὶ λοιποὶ φιλόμουσοι ἀδελφοί.

Τὴν ἐντολὴν ἣν ἡ ἀγαπῆτὴ καὶ φιλόπατρις ὀλομέλεια ἐπὶ
σειρὰς ἐτῶν ἀνέθηκέ μοι προτιθέμενος σήμερον νὰ καταθέσω,
καθῆκον ἐμοῦ ἀπαράβατον θεωρῶ, ὅπως, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γε-
γονότι τῆς συμπληρώσεως τριακονταετοῦς σταδιοδρομίας ἀπὸ
τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, διὰ βραχέων ἐκθέσω
ὑμῖν τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ κοινωφελοῦς καὶ εὐεργετικοῦ
αὐτοῦ βίου, ἵνα ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐργασίας ἡ

νεωτέρα γενεά τὰ μὲν ἤδη δημιουργηθέντα διαφυλάξει, τοῦ παραδείγματος δὲ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Σωματείου μιμητὴς γιγνομένη, ἀναδειχθῆ καλλιτέρα καὶ ὑπέροχος ἐν ἔργοις.

Ἐν τούτοις τοιαύτην τινὰ κεφαλαϊώδη καὶ περιεκτικὴν ἐξιστόρησιν ἀναλαμβάνων, φοβοῦμαι μὴ τὸ στυγρὸν καὶ ἄτεχνον τοῦ λόγου μου τὴν μὲν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου μειώσῃ, ὑμῶν δὲ, ἀγαπητοὶ πατριῶται, τὴν πρὸς αὐτὸ ἐκτίμησιν ἀσυναίσθητως χαλαρώσῃ. Ὅθεν ἐξαίτουμαι εὐλαβῶς τὴν ὑμετέραν ἐπιείκειαν καὶ παρακαλῶ ὅπως μὴ τοῦ λόγου τὴν καλλιπέειαν αὐστηρῶς κρίνητε ἀλλὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν, ἣτις ἐστὶ καὶ ὁ μόνος γνώμων καὶ κανὼν πάσης τοιαύτης ἐπιχειρήσεως, καθότι κατὰ τὸν μέγαν τῆς ἀρχαιότητος ρήτορα ὄπη τὰ πράγματα λαλεῖ πᾶς λόγος μάταιόν τι καὶ κενὸν φαίνεται.

Ἐπῆρξεν ἐποχὴ ἀλησμόνητος, ἐνθεὸς ἐποχὴ, καθ' ἣν ζείδωρος αὔρα πνεύσασα ἐνεψύχωσε καὶ ἐθέρμανε τὸν πρὸς τὴν πάτριον σοφίαν ἔρωτα ὄλου τοῦ Γένους. Ἡ ἀξιολογηθέντος ἐκείνη ἐποχὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου, ὅπερ ἐπέτελεσε τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀπὸ τοῦ 1861 καὶ ἐντεῦθεν. Εἰς τὸν ἀκάματον ἐκείνον ζῆλον καὶ τὸ ἐνθεον πῦρ τῆς ἀπελευθέρσεως καὶ περὶ τὰς δυσμάς τοῦ βίου ἤδη εὐρισκομένης γενεᾶς ὀφείλεται ἡ ἰδρυσις τοῦ γεγραφοῦ τούτου τεμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ὅστις λίαν φιλοφρόνως μᾶς παρέχει σήμερον τὴν φιλοξενίαν του, τοῦ Ἑπειρωτικοῦ καὶ Θεσσαλικοῦ Συλλόγου, τῆς Λέσχης Μνημοσύνης, τῆς Ἀδελφότητος Ξηροκρήνης καὶ τοσοῦτων ἄλλων πρεσβυγενῶν σωματείων.

Τῆς πνευματικῆς ταύτης παλλίγγενεσιᾶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνωσιν ἀμέτοχα τὰ εὐσταλῆ καὶ φύσει πρὸς τὴν μάθησιν ὀργῶντα τέκνα τῆς Μακεδονίας ἢ δ' ἐπὶ τόσους αἰῶνας τὸ

ἱερὸν τῆς προγονικῆς σοφίας πῦρ ἐν τοῖς σπλάγγχοις αὐτῆς διαφυλάξασα ἐστία, ἢ ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὴν σοφίαν, τὸν πολιτισμὸν, τὰς τέχνας καὶ τὴν παιδείαν σκορπίσασα, ἢ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου γεννέτειρα, εἰς τὸ πρῶτον πρὸς τὰ γράμματα δοθὲν ζωτικὸν σῆμα τὰς πύλας αὐτῆς ἀνεπέτασε καὶ ἀνοικταῖς ἀγκάλαις τὰς ἀπὸ αἰῶνων φυγαδευθεῖσας Πιερίδας Μούσας ἐδέχθη καὶ ἐστέγασε.

Ἄνδρες φιλογενεῖς καὶ φιλοπάτριδες Μακεδόνες ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ τότε Μητροπολίτου Νικαίας κυροῦ Ἰωαννικίου τοῦ ἐκ Ραδοβιτισίου καὶ τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ ἐνέργειαν τῶν Κωνστ. Θωμαΐδου, Μιχ. Παπαῦ Βασιλείου, Στεφάνου Νούκα καὶ λοιπῶν φιλοτίμων καὶ φιλοπροόδων ἀνδρῶν, συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος μὲ σκοπὸν τὴν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων καὶ τὴν διάδοσιν τῆς μέσης καὶ κατωτέρας παιδείσεως ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας Σισανίου, Γρεβενῶν, Κοζάνης, Καστορίας, Κορυτσᾶς καὶ Μογλενῶν. Ἡ φαινή αὕτη ἰδέα πάραυτα περιεβλήθη τὸ τῆς πραγματικότητος ἔνδυμα, κατὰ Ἰούνιον δὲ τοῦ 1871 ἡ Μακεδονικὴ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης κατήρξατο τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Τὸν ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἱερὸν προορισμὸν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὴν ὀξυδερκεῖα διέγνωσε καὶ ἡ πατρικῶς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῶν πιστῶν Αὐτῆς ὑπήκων μεριμνῶσα Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ἣτις καὶ ἐπεκρότησε τὴν ἰδρυσίν του, ἡ δὲ φιλόστοργος Μήτηρ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ διὰ πανδήμου ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῶν πατριαρχικῆς λειτουργίας ἠλόγησε καὶ ἐπέστεψεν. Οὕτως ὑπὸ καλλίστους οἰωνοὺς ἤρξατο τῆς δράσεώς της ἡ Μακεδονικὴ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης.

Καί πρῶτον αὐτῆς μέλημα ὑπῆρξεν ὁ καταρτισμὸς Δημοτικῆς σχολῆς ἐν Τσοτυλίῳ, εὐαέρῳ καὶ ὑγιεινοτάτῃ κωμοπόλει, μὲ προσωπικὸν ἐνὸς καὶ μόνου διδασκάλου.

Τῆς πρώτης ταύτης κινήσεως δοθείσης, ἡ ἐνέργεια ἤρξατο νὰ συστηματοποιῆται, ἐντὸς δὲ μικροῦ ἐπετεύχθη, μέσον τῆς νομίμου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἡ ἐκδοσις Αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ἐν Τσοτυλίῳ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου καὶ ἡ ἐξέυρεσις τῶν πρὸς ἑναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως ἀπαιτουμένων πόρων. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1873 τετραμελὴς Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Νικαίας κυροῦ Ἰωαννικίου, Κ. Θωμαΐδου, Στεφάνου Νούκα καὶ ἐμοῦ, μετέβη εἰς Τσοτύλιον καὶ κατέθηκε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ τηλαυγοῦς ἐκείνου φάρου τῶν γραμμάτων ἐπιστατήσασα ἐπ' ἀρκετὸν καὶ εἰς τὴν τῶν ἐργασιῶν ἐκτέλεσιν. Γνωρίζετε πόσαι συνήθως δυσκολαὶ ἀναφύονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων, ἡ δ' ἡμετέρα Ἀδελφότης ἔλαβε πικρὰν πείραν τῶν δυσχερειῶν τούτων. Ἐν τούτοις, τῇ ἐπιμόνῳ ἐνεργείᾳ πάντων τῶν καλῶν πατριωτῶν, τὸ ἔργον ἐπερατώθη καὶ ἡ θαλερὰ τῆς πατρίδος νεολαία κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1874 προσεκαλείτο νὰ στεγασθῇ καὶ μορφωθῇ οὐχὶ πλέον ἐν σεσαθρωμένοις καὶ ἀνθυγιεινοῖς οἰκίσκοις, ἀλλ' ἐν τῷ περικαλλεῖ μεγάρῳ, τῷ χάριν τῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῆς ἀνεγερθέντι. Ἐκτοτε ἡ λειτουργία τοῦ ἐν Τσοτυλίῳ Ἐκπαιδευτηρίου ἔβαινεν ἀπροσκόπτως. Πανταχόθεν συνέρρεον μαθηταί, ὡς ἄλλα διψῶντα πρόβατα, πρὸς τὴν ζειδωρον ταύτην πηγὴν, τὴν πρὸς τὴν ἀθάνατον τῶν πατέρων ἡμῶν σοφίαν δίψαν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ κατασθέσωσι καὶ τὴν ἐν σκύτει καὶ σκιᾷ θανάτου κοιταζομένην διάνοιαν αὐτῶν τῷ ἀπλέτῳ φωτὶ τῆς γνώσεως νὰ καταυγάσωσιν. Ἀλλ' ὅσον ἡ δρᾶσις τῆς Ἀδελφότητος καθίστατο ἐπωφελεστέρα ἐπὶ το-

σοῦτον καὶ οἱ πόροι αὐτῆς ἔπρεπε νὰ πολλαπλασιαζῶνται καὶ μονιμοποιῶνται πρὸς ἀπρόσκοπτον τοῦ ἔργου συνέχειαν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀπεφασίσθη ν' ἀγορασθῇ βραβυμιαίως τὸ εἰς χεῖρας πατριωτῶν τὸ πλείστον τότε εὐρισκόμενον ἐν Ζεῦρέκ Γιοκουσοῦ ἀγίασμα, τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τιμώμενον, καὶ νὰ κτισθῶσι δύο οἰκίαι ἐν Ἰμάμ Σοκάκ, ὅπως αἱ πρόσοδοι ὄλων αὐτῶν γενναίως ὑποβοηθῶσι τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος. Τῇ συντόνῳ ἐνεργείᾳ τῶν τότε καὶ κατόπιν διοικούντων καὶ διαχειριζομένων τὰ τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, ἠγοράσθη, τὸ πλείστον ἀναλώμασι τοῦ Σωματείου, τὸ ὡς ἔφθην εἰπὼν ἱερὸν ἀγίασμα. Τὸ εὐλαβὲς τοῦτο προσκύνημα περιελθὸν εἰς τὴν τῆς Ἀδελφότητος κατοχὴν ἐγένετο φροντίς ὅπως ἐκσκαφῇ κάτωθεν, εὐρυνηθῇ, καλλωπισθῇ διὰ μαρμάρων καὶ μεταρρυθμισθῇ καταλλήλως, ὥστε ἀπὸ ἀπλοῦ προσκυνήματος εἰς ὠραῖον ἐκκλησιδίων νὰ μετατραπῇ, ἐν ᾧ νὰ τελῶνται τακτικῶς λειτουργίαι καὶ ἀναπέμ-
πονται τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ εὐχαριστίαι.

Παρὰ τὰς μυρίας ὅσας παρεμβληθείσας δυσχερείας ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη. Αἱ πρόσοδοι τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγιάσματος, τῇ ἀρωγῇ καὶ ὑποστηρίξει καλῶν πατριωτῶν καὶ εὐλαβῶν χριστιανῶν, ἐπολλαπλασιάσθησαν, σήμερον δ' ἀποτελοῦσι τὸν πολὺπλαγικτον αὐτῆς σκάφος. Ὁ πρὸς εὐδῶσιν τοῦ ἱεροῦ ἔργου πόθος ὀλονέν ἠύξανεν, ἡ δὲ καλὴ θελήσις συμπαραστατομένη καὶ ὑπὸ τῆς φαντασίας τῆς τὰ πάντα ἄλωτὰ καθιστώσης παρῶρμησαν τὴν τότε Διευθύνουσαν Ἐπιτροπὴν εἰς ἀνάληψιν ἔργου ἀληθῶς δυσκόλου, τὴν διὰ δανείου ἀνοικοδόμησιν δύο μεγάλων οἰκιῶν ἐν Πέραν ἐν ὁδῷ Ἰμάμ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἀλλ' αἱ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις ταχέως διέλυσαν τὰ χρυσᾶ ὄνειρα τῆς ἀμέσου καὶ ἐντελοῦς

ἐξαγορᾶς τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν, μετὰ ὄριμον δὲ σκέψιν ἢ τότε Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ καλῶς ποιούσα τὴν μίαν τῶν οἰκιῶν τὴν καὶ μεγαλειτέραν ἐπώλησε πρὸς διάσωσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 24 ἐτέρας, ἀπομεινάσης κτήμα ἀναπαλλοτρίωτον αὐτῆς.

Ἄν ὅμως αἱ πρόοδοι τῆς Ἀδελφότητος ἠϋξάνον ἐπαισθητῶς καὶ αἱ δαπάναι ἀπ' ἐτέρου ἀναλόγως ἀνήρχοντο τὴν βαθμίδα καὶ ἔστιν ὅτε μάλιστα δυσαναλόγως, καθότι πολλάκις καὶ ἐλλείμματα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτῆς παρουσιάζοντο, ἅτινα ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ ἐφρόντιζε νὰ καλύπτῃ. Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος ὀφείλω νὰ μνημονεύσω καὶ ἐτέρου ἔργου, ὃπερ ἐπέτελεσεν ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης. Παρατήρησασα ὅτι πολλὰ τῆς πατρίδος τέκνα καὶ ἰδίως τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ χωρίων, ἔνεκεν ἀνεχειᾶς ἠναγκάζοντο μικρὰ νὰ ἐκπατρίζωνται στερούμενα καὶ τῶν στοιχειωδестέρων γνώσεων, ἔκρινε καλὸν νὰ καταρτίσῃ Κυριακὸν σχολεῖον τοῦ λαοῦ ἐνταῦθα, ἐν ᾧ οἱ νεαροὶ πατριῶται καθ' ἑκάστην κυριακὴν προσήρχοντο καὶ ἐδιδάσκοντο τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν γράμματα. Τὸ σχολεῖον τοῦτο λίαν εὐδοκίμως ἐπὶ τινὰ ἔτη εἰργάσθη καὶ ἀπέφερεν ἀρκετοὺς καρπούς, κατόπιν ὅμως ἕνεκα διαφόρων λόγων ἔπαυσε λειτουργοῦν. Ἡ Ἀδελφότης προσέτι ὑπεστήριξε καὶ διαφόρους νέους Μακεδόνας συστήσασα αὐτοὺς ὑποτρόφους εἰς διάφορα κληροδοτήματα καὶ ἄλλους βοηθήσασα ὕλικῶς πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν σπουδῶν, ἐξ ὧν τινες καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἡμέτερον Ἐκπαιδευτήριον ἐδίδαξαν.

Αὕτη ἐστὶν ἡ πορεία τῆς Ἀδελφότητος μέχρι τοῦ 1880.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπῆλθε τῇ τότε Διευθύνουσῃ Ἐπιτροπῇ ἡ λαμπρὰ ἰδέα ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἐπίσημως ὑπὸ τῆς Μητρὸς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον καὶ καταγραφῇ ἡ περιουσία αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν

Πατριαρχείων ὡς ἐθνικὴ περιουσία, ἕνα τυγχάνη πάντοτε τῆς προστασίας αὐτῆς. Ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, μετὰ χαρᾶς ἀποδεξαμένη τὴν αἴτησιν ταύτην, ἔσπευσε διὰ συγγιλιώδους γράμματος, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 Σεπτεμβρίου 1880, νὰ περιβαλῆ διὰ τῆς δεούσης ἀναγνωρίσεως τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον. Ἦδη ἐπανερχόμενος καὶ πάλιν εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἀφῆκα τὴν ἐν Ἰσοτυλίῳ Σχολῇν, ἀναφέρω ὅτι αὕτη βαθμιαίως προήγετο λειτουργήσασα ἀνελλιπῶς μέχρι τοῦ 1877, ὅτε ἐγένετο ἀνάγκη νὰ διακύψῃ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπὶ σειρὰν τινὰ ἐτῶν, ἕνα θαλερωτέρα καὶ ἀκμαιοτέρα τὰς πύλας αὐτῆς ἀναπετάσῃ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1881. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς πλέον ταύτης ἡ σχολὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς πορείαν. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1884 διετηρεῖτο τέλειον Σχολαρχεῖον, ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως τούτου, ἤρξαντο νὰ προστίθενται καὶ τάξεις γυμνασιακαί, μέχρις ὅτου ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ρέκτου κ. Φιλ. Σκελλαρίου τῷ 1890 εἰς τέλειον Γυμνάσιον ἀνυψώθη. Ἡ ἐκτίμησις, ἣν καθημερινῶς ἀπέκτα τὸ ἡμέτερον Γυμνάσιον, κατὰθῆλος ἐγένετο διὰ τῆς αὐξούσης ἐν αὐτῷ προσελεύσεως τῆς μαθητικῆς νεολαίας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ πρῶτον δυσαναλόγον θεωρούμενον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐτῷ φοιτῶντων παιδίων κτίριον, ἤδη κατέστη σμικρὸν, στενὸν καὶ μὴ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ τοὺς προσερχομένους. Ἐγένετο ὅθεν ἡ δέουσα σκέψις καὶ ἐνεκρίθη ἡ ἀνοικοδόμησις παραρτήματος, ἣτις ἐπετελέσθη διὰ δαπάνης 260 περίπου Ὀθωμανικῶν Λιρῶν τῷ 1894. Ἦδη τό τε νέον μετὰ τοῦ παλαιοῦ κτιρίου δύνανται νὰ στεγάσωσι περὶ τοὺς 200 μαθητάς.

Ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν θρησκευτικὴν τῆς νεολαίας μόρφωσιν ἀνήγειρε δαπάναις τοῦ αἰμνήστου Συριδῶνος Καγγελάρη ἰδιαιτέρον ἐν τῷ γυμνασίῳ ἐκκλησιδίων ἐν ᾧ τακτικῶς ἐκκλησιάζονται οἱ ἐν αὐτῷ φοι-

τῶντες μαθηταί· πρὸς ἐντελεστέραν δὲ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων διδασχὴν, καὶ τὴν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν πίστει ἐμπέδοσιν τῶν συνειδησέων τῶν παίδων προσελαθεῖν ἴδιον ἐπὶ τούτῳ καθηγητὴν προλύτην τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ φήμη πανταχοῦ τὴν καρποφόρον τοῦ ἐν Ἰσοτυλίῳ γυμνασίου διδασκαλίαν διεσάλπισεν, οἱ δ' ἐξ αὐτοῦ ἀποφοιτῶντες προσερχόμενοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον πρὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑφίσταντο τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις καὶ κατατάσσοντο εἰς τὰς διαφόρους αὐτοῦ σχολάς. Τοῦτο παρεκίνησε τὴν πρυτανείαν τοῦ ἐν λόγῳ Πανεπιστημίου ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὴν αἴτησιν τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος καὶ κατατάξῃ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων καὶ τὸ ἡμέτερον ἀπὸ δὲ τοῦ 1894 ἀπόφοιτοι τοῦ ἡμετέρου γυμνασίου γίνονται δεκτοὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς ἐγγραφὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξετάσεως. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐνέχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν Μακεδονικὴν Ἀδελφότητα, καθότι διὰ τῆς εἰς τέλειον γυμνάσιον προαγωγῆς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου ἐν τῶν γλυκυτέρων αὐτῆς ὀνειρῶν ἐπραγματοποιήθη καὶ ὁ σκοπὸς δι' ὃν αὕτη ἰδρύθη ἐν μέρει ἐξεπληρώθη. Εἰς πάντας τοὺς εἴτε ἠθικῶς εἴτε ὕλικῶς συντελέσαντας πρὸς ἐκλήρωσιν τοῦ διακαοῦς τούτου πόθου ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ πανδήμως σήμερον ἀπονέμει τὸν προσήκοντα ἔπαινον παραδίδουσα τὰ τῶν ἀποθανόντων εὐεργετῶν ὄνυματα εἰς αἰδίδιον εὐγνωμοσύνης τῶν ἐπιγιγνομένων, τῶν ἐπιζώντων δὲ τὸ ἀξιόζηλον παράδειγμα ὑπογραμμὸν αὐτοῖς καταλείπουσα.

Ἐνταῦθα δὲν δύναμαι νὰ παρασιωπήσω καὶ τὴν ἀληθῆ ὑπηρεσίαν, ἣν παρέσχον ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ οἱ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας σκαπανεῖς· Ὡς ἄλλοι συστρατιῶται παρὰ τὸ πλευρόν ἡμῶν δι' ἐθελοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως

τὸν κλόν τοῦ ἐκπολιτισμοῦ ἀγῶνα ἠγωνίσαντο· Ἡ πρυφὴ τῆς πατρίδος νεολαία ἢ παρ' αὐτῶν τὴν παιδείαν τὸ ἄριστον κατὰ Πλάτωνα ἀγαθὸν ἀποδεχθεῖσα, ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ζωηρὰν αὐτῶν ἀνάμνησιν καὶ ἀμέριστον σεβασμόν. Ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τὴν ἡμετέραν Σχολὴν εἰλικρινῶς ἀγαπήσαντος καὶ εἰς τέλειον Γυμνάσιον ἀνυψώσαντος αὐτὴν, πρῶτον διευθυντοῦ, νῦν δὲ καθηγητοῦ κ. Φιλίππου Σκελλαρίου τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας ἐκφράζει ἀπαξάπαντι τῷ διδάξαντι προσωπικῷ.

Ὡς ἔφθην εἰπὼν, σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου Σωματείου ἦν ἡ ἀνά τὴν Μακεδονίαν διάδοσις τῆς μέσης καὶ κατωτέρας παιδείσεως διὰ τοῦ ἐν Ἰσοτυλίῳ Γυμνασίου. Τελευταίως ψῦθοί τινες ἠκούσθησαν ὅπως τὸ ἡμέτερον γυμνάσιον μᾶλλον πρὸς τὰς σημερινὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας συμμορφούμενον μετατραπῆ εἰς πρακτικὴν Σχολὴν. Ὑποθέτω ὅτι τοιαύτη τις σκέψις οὐδ' ἐκ τῆς διανοίας τινὸς πρέπει νὰ διέλθῃ, καθότι πᾶσα τοιαύτη ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον διακρούθησις τὸν σκοπὸν καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς Ἀδελφότητος ἀλλοιοῖ. Περὶ τούτου, ἀγαπητοὶ πατριῶται, δευτέρα γνῶμη δὲν ὑπάρχει καὶ μετ' ἐμοῦ πάντες θ' ἀνομολογήσητε ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς Γυμνάσιον προαγωγῆς τοῦ ἡμετέρου ἐκπαιδευτηρίου τὰ πλείστα τῆς Νοτιοδυτικῆς Μακεδονίας χωρὶς ἐπιοικίσθησαν διὰ διδασκάλων, ἐνῶ πρότερον ὡς ἐκ τῆς πενίας ἥτις ἐμάστιζεν αὐτὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαθέσωσιν ἀρκετοὺς πόρους πρὸς μετὰ κλησιν ἐκ τῶν κέντρων διδασκάλων, ὧν αἱ ἀπαιτήσεις φυσικῶς ἦσαν ἀσύμφοροι.

Τὸ μόνον ὅπερ ἠδύνατο ἐν ἐπιτυχίᾳ συνδυασμῷ νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης ἦτο νὰ καταρτίσῃ τμημα ἀρχιτεκτονικὸν ὅλως ἀνεξάρτητον τοῦ γυμνασίου, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι τῶν μαθητῶν ἀπὸ ὀρισμένων τάξεων τοῦ γυμνασίου

ἀποχωροῦντες νὰ εἰσέρχωνται καὶ διδάσκωνται ἐκεῖ συστηματικῶς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Τοιαύτη τις ὅμως ἐπιχειρήσις ἀπαιτεῖ δαπάνην ἀρκετὰ σπουδαίαν οἱ δὲ πόροι τῆς Ἀδελφότητος τὸ γε νῦν μὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν εὐπρεπῆ συντήρησιν τοῦ Γυμνασίου.

Πρὸς ἀπόδειξιν σημειῶ ὅτι ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ, θελήσασα κατὰ τὸ 1897 δοκιμαστικῶς νὰ διορίσῃ ἐν τῷ γυμνασίῳ διπλωματοῦχον ἀρχιτέκτονα πρὸς διδασκαλίαν στοιχειωδῶν τινῶν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς γνώσεως, ἀπέτυχε καί, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἡ πρὸς τοῦτο καταβληθεῖσα δαπάνη σχεδὸν ἐπὶ ματαίῳ ἔδαπανήθη, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀποτελοῦσης κλάδου ἰδιαιτέρας ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ συστηματικῆς διδασκαλίας. Περαιῶν ἐνταῦθα τὴν ἐκπαιδευτικὴν τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου δρᾶσιν ἐπιθυμῶ ὅπως καὶ δι' ἀριθμῶν δεῖξω ὑμῖν τὴν ὠφέλειαν, ἣν τοῦτο παρέσχε τῇ νεολαίᾳ, φιλοξενήσαν ἐν αὐτῷ καθ' ὅλον τὸ τριακονταετὲς διάστημα περὶ τοὺς 3,500 μαθητάς, ἐξ ὧν περὶ τοὺς 180 ἔλαβον ἀπολυτήρια.

Ἀπὸ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταβαίνω εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐσωτερικῆς τῆς Σχολῆς καταστάσεως.

Βεβαίως πάντες γνωρίζετε ὅτι οἱ ἐν τῷ ἡμετέρῳ γυμνασίῳ φοιτῶντες μεθηταὶ εἰσιν ἐσωτερικοί. Ὅτε τὸ πρῶτον συντάχθη ὁ ἐσωτερικὸς τῆς Σχολῆς κανονισμὸς, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπαιτήσεις καὶ αἱ διὰ συντήρησιν σχολαρχείου δαπάναι. Συνεπῶς τὰ διδασκτὰ καὶ τροφεία ἐκανονίσθησαν ἀναλόγως, ὀρισθέντα εἰς 5 1/2 περίπου λίρας ὄθωμαν. ἔτησίως. Ἐκτοτε ὅμως αἱ τάξεις ἠυξήθησαν, ἡ Σχολὴ κατηρτίσθη εἰς τέλειον Γυμνάσιον, τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν ἀπὸ δύο διδασκάλων ἀνῆλθεν εἰς δέκα, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ πλείστοι εἰσι διδάκτορες καὶ τελειόφοιτοι τοῦ

Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία κατέστη πολυπλοκωτέρα ἀπαιτήσασα τὴν αὐξήσιν τῶν παιδαγωγῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων. Ἐπίσης ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου κανονισμοῦ ὀριζομένη τροφή ἐκρίθη ἀνεπαρκῆς καὶ θεωρήθη ἀναγκαιοτάτη ἢ τῆς διαίτης μεταβολὴ καὶ ὁ διπλασιασμὸς σχεδὸν τῶν παρεχομένων μερίδων.

Πάντα ταῦτα καὶ οἱ περιορισμένοι τοῦ Σωματείου πόροι ἠνάγκασαν τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν ὅπως κατὰ καιροὺς ἀναβιβάσῃ βαθμιαίως τὰ διδασκτὰ καὶ τροφεία καὶ τελευταίως δὲ ἐν τῇ πρὸ μηνὸς ἀναθεωρήσῃ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Σχολῆς κανονισμοῦ ἐκανονίσθησαν ὀριστικῶς ταῦτα οὕτως·

6 1/2 λίραι τουρκ. διὰ τὰς τοῦ σχολαρχείου τάξεις καὶ 8 1/2 διὰ τὰς γυμνασιακὰς διὰ μαθητὰς προερχομένους ἐκ Μακεδονίας, καὶ 8 1/2 διὰ τὸ Σχολαρχεῖον καὶ 11 1/2 διὰ τὸ Γυμνάσιον διὰ τοὺς ἐξ ὄλων τῶν ἄλλων μερῶν.

Ἡ αὐξήσις αὕτη, καίτοι κᾶπως αἰσθητὴ διὰ τοὺς ἡμετέρους πατριώτας, ἐν τούτοις ἐκρίθη ἀναγκαία πρὸς στερέωσιν τοῦ ἔργου· ἄλλως τὸ ποσὸν τοῦτο παραβαλλόμενον πρὸς τὸ τῶν ἄλλων οἰκοτροφείων ἀντιστοιχεῖ σχεδὸν πρὸς μόνον τὰ διδασκτὰ ἐκείνων καὶ ἀποτελεῖ τὸ τέταρτον τῆς ὅλης πληρωμῆς.

Ἀπὸ τοῦ 1890 ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ, κηδομένη τῆς πολυτίμου ὑγείας τῶν αὐτῇ ἐμπειστευμένων νεαρῶν ὑπάρξεων, διώρισεν ἐξωτερικὸν ἰατρὸν, μετὰ παρέλευσιν δὲ διαιτίας προσέλαθεν ὀριστικὸν ἐσωτερικὸν ἰατρὸν διαμένοντα πάντοτε ἐν τῷ Γυμνασίῳ, τὸν κ. Κοσμᾶν Ἀγακίδην, ὅστις πατριώτατα ὑπὲρ τῆς σωματικῆς εὐεξίας τῶν μαθητῶν μεριμνᾷ.

Συνάμα κατηρτίσθη καὶ ἐσωτερικὸν φαρμακεῖον, ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ ὁποίου δαπανῶνται ἔτησίως περὶ τὰς 30 ὄθωμανικαὶ λίραι καὶ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ὁποίου πολλοὶ

ἄποροι τῶν περίξ χωρίων καθίστανται μέτοχοι. Καί εἰς ἰδιαιτέρου νοσοκομείου τὴν ἀνέγερσιν χάριν τῶν ἐκ μολυσματικῶν νόσων προσβαλλομένων μαθητῶν θὰ προέβινεν ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἀντίξοι οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι παρυσιασθεῖσαι παρημποδίσαν αὐτήν. Ἐτερον μέτρον, εἰς ὃ προέβη ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ τελευταίως, ἐστὶν ὁ κκαρτισμὸς βιβλιοθήκης τοῦ Γυμνασίου.

Πρὸς τοῦτο ἀπηυθύνθη εἰς διαφόρους πρὸς δωρεὰν παροχὴν βιβλίων. Εἰς τὴν ἐπίκλησιν ταύτην ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσε ν' ἀνταποκριθῆ ὁ μέγας τοῦ Γένους εὐεργέτης καὶ τῶν γραμμάτων ὀτρηνὸς προστάτης Ἐξοχώτατος Γρηγόριος Μαρσαλῆς, ὅστις διὰ τῶν συστάσεων τοῦ φιλογενοῦς κ. Λυσάνδρου Χατζῆ Κώνστα ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Σχολῆς ὅλους τοὺς μέχρι σήμερον ἐκδοθέντας τόμους τῶν δαπάναις αὐτοῦ δημοσιευομένων συγγραμμάτων, διατάξας νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀποστολὴ καὶ τῶν κατόπιν ἐκδοθησομένων καὶ ὑποσχεθεῖς συνάμα ἀπτοτέραν τῇ Ἀδελφότητι εἰς τὸ μέλλον συνδρομὴν. Ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ, ἐκτιμῶσα τὴν γενναίαν ταύτην δωρεὰν καὶ ἀπεκδεχομένη τὰ εἰς τὸ μέλλον ὑπὲρ τοῦ σωματείου γενναῖα χορηγήματα, ἐκφράζει σήμερον δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον τῶν Μακεδόνων εὐγνωμοσύνην καὶ προτείνει τῇ ὀλομελείᾳ τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος τὴν ἐν ταῖς στήλαις τῶν μεγάλων αὐτῆς εὐεργετῶν ἀναγραφὴν τοῦ τιμίου αὐτοῦ ὀνόματος. Τῆς εὐκαιρίας ταύτης δρᾶττεται ὅπως ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας ἡ Ἀδελφότης καὶ τῷ λογίῳ κ. Λυσάνδρῳ Χατζῆ Κώνστα, τῷ πάνυ εὐγενῶς ἀναλαβόντι νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

Ἀναγνωρίζω, κύριοι, ὅτι ἀρκετὰ ἐκούρασα ὑμᾶς διὰ τῆς ἑρᾶς τῶν γεγονότων ἀφηγήσεως, ἀλλὰ κρίνω ἐπάναγκας ὅπως

βραχεία τινὰ καὶ περὶ τῆς οἰκονομικῆς τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος καταστάσεως εἶπω, ἵνα ἡ ἔλθεσίς μου δώσῃ ὑμῖν ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελεστέραν ἰδέαν τῆς σημερινῆς τοῦ Σωματείου καταστάσεως.

Ἐκ τῆς ὅλης ἐξιστορήσεως τῶν ἐπιτελεσθέντων ἔργων ἐσχηματίσατε φυσικῶς ἀμυδρὰν τινὰ ἰδέαν τῶν δαπανηθέντων χρημάτων, ἅτινα ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐδημιούργησεν ἡ Ἀδελφότης, μεθ' ὅλας τὰς ἀντιξόους περιστάσεις. Ἡ σημερινὴ τοῦ Σωματείου κατάστασις παρουσιάζει μικρὸν σχετικῶς ἔλλειμμα, ὅπερ θέλει καλυφθῆ, ἐὰν εἰσπραχθῶσι τὰ ὑπὸ διαφόρων καθυστερούμενα ποσὰ καὶ παραδοθῶσιν αἱ κατακρατούμεναι πρόσοδοι. Ἐνταῦθα δὲν θεωρῶ ἄσκοπον ν' ἀπαριθμῶσιν ὑμῖν τὴν τε χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος, ἣν οἱ κατὰ καιροῦ ἀδελφοὶ διὰ τῶν συνδρομῶν καὶ ἐνεργειῶν αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσῃσι καὶ ἥτις ἀποτελεῖται: 1ον) ἀπὸ τὸ ἐν Γουστουλίῳ Γυμνάσιον, οὗ τὸ κτίριον, τὰ ἐξαρτήματα, ὁ περίβολος καὶ ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ περιουσία ἀνέρχονται περὶ τὰς 3,000 ὀθωμανικὰς λίρας· 2ον) ἀπὸ τὸ ἐξ 120 ἄσπων ἀποτελούμενον ἐν Ζεϊρέκ Γιοκουσοῦ ἁγίασμα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐξ ὧν τὰ 100 ἄσπρα ἀνήκουσι τῇ Μακεδονικῇ Φιλεκαπαιδευτικῇ Ἀδελφότητι, ἀναλώμασιν αὐτῆς ἀγορασθέντα, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα 20 τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ζήσῃ. Τοῦ ἁγιάσματος τούτου αἱ πρόσοδοι ἀνέρχονται εἰς 180 ὀθωμανικὰς λίρας περίπου· 3ον) ἀπὸ τὰ ἐν Μαντασιῶ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου τῆς Ἀδελφότητος εὐεργέτου Κωνσταντίνου Σίσκου κληροδοτηθέντα κτήματα, ὧν ἡ πρόσοδος ποικίλλει· 4ον) ἀπὸ τὰ ἐν Σκλαβ-Γομπρούκ καὶ Ἐδιρνε-Καποῦ δύο γῆπεδα· 5ον) ἀπὸ τὸ ἐν Καζακλάρ τῆς Θεσσαλίας κτήμα· 6ον) ἀπὸ κληροδοτήματα φιλογενῶν πατριωτῶν ἐκ 10,000 φρ. ἀποτελούμενα καὶ κκαταθειμένα ἐν ἀνεγνωρι-

σμένη Τραπεζῆ, ἀποστελλούση τακτικῶς τοὺς τόκους τῇ 'Αδελφότητι' καὶ 7ον) ἀπὸ τὴν ἐν ὀδῷ 'Ἰμᾶμ ὑπ' ἀριθμὸν 24 δαπάναις τῆς 'Αδελφότητος κτισθεῖσαν οἰκίαν.

Θὰ ἐλογιζόμεν ἴαν εὐτυχῆς ἐάν ἡδυνάμην ἐνταῦθα νὰ σταματήσω καὶ ἀπερχομένους ὑμᾶς μόνον ἀγαθαὶ περὶ τῆς περιουσίας τῆς 'Αδελφότητος ἐντυπώσεις συνοδεύσωσι. Δυστυχῶς γεγονός λυπηρὸν ἔρχεται νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ ἔργον τοῦ ἡμετέρου σωματείου. 'Απὸ ἐπτὰ ἤδη ἐτῶν ἡ ἡμετέρα 'Αδελφότης διεξάγει ἄχρην δικαστικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Θωμαΐδου, οἵτινες παρανόμως διεκδικοῦσι τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς των εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένην οἰκίαν, ἣτις ἐστὶ κτῆμα τῆς 'Αδελφότητος ἀναλώμασιν αὐτῆς οἰκοδομηθεῖσα. Ἡ Δ. 'Επιτροπὴ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἐναγωνίως παρακολουθεῖ τὴν δικαστικὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐξέλιξιν, εἰς ἀρκετάς ὑποβληθεῖσα δαπάναις καὶ μὴ δυστυχῶς δυνηθεῖσα εἰς ὀριστικόν τι τέρμα νὰ καταλήξῃ. 'Ἐκ τῆς περιπτώσεως ταύτης ὀρμώμενος προτρέπω καὶ παρακαλῶ τὴν μέλλουσαν νὰ διαδεχθῆ τὴν τέως Δ. 'Επιτροπὴν, ὅπως φροντίσῃ καταλλήλως νὰ ἐξασφαλίσῃ ἅπαντα τὰ κτῆματα τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς 'Αδελφότητος, ἵνα μὴ ὀψέποτε πρὸ παραμοίας περιπτώσεως εὐρεθῆ πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς 'Αδελφότητος καὶ τῆς σπουδαζούσης τῆς πατρίδος νεολαίας.

'Ἰδοὺ ἐν συνόψει, φίλτατοι συμπατριῶται καὶ λοιποὶ ἀδελφοί, ἐν ἀδυνάτοις γραμμαῖς ὁ βίος καὶ τὰ ἔργα, ἅπερ θεία συνάρσει, ἐπινεύσει τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ εὐλογίαις τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας, ἐπὶ τριάκοντα ὅλα ἔτη ἐπέτελεσεν ἡ Μακεδονικὴ Φιλεκπαιδευτικὴ 'Αδελφότης. 'Επαφίημι ὑμῖν νὰ κρίνητε ἐάν ἡ 'Αδελφότης ἐξεπλήρωσεν ἐπιτυχῶς ἢ μὴ τὸν προορισμὸν τῆς.

'Ἐγὼ τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ὅτι σχεδὸν πάντα τὰ μέλη τῆς Δ. 'Επιτροπῆς διεθερμκίνοντο ὑπὸ τοῦ πύθου νὰ παράσχωσι τῇ φιλτάτῃ γεννετεῖα τὰς ταπεινὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας, τοῦ ἀσφαλεστέρου κεφαλαίου ὅπερ ἀποφέρει τοὺς περισσοτέρους τόκους. 'Ἐάν δὲν ἐπέτελεσε πλείω τῶν ὅσα μέχρι σήμερον ἡδυνήθη, αἰτία ὑπῆρξαν λόγοι οικονομικοί, λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς προαιρέσεως.

'Ἦδη τὴν προεδρείαν καταθέτων ἐπίκαιρον ἡγοῦμαι ὅπως εὐχαριστήσω πρῶτον τὸν Πανάγαθον Θεόν, ὅστις μὲ κατηξίωσε μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ὄλων ἐτῶν νὰ παραστῶ πρὸ τῆς φιλομούσου ταύτης ὁμηγύρεως, καὶ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἤδη ἐργασίαν κεφαλαιωδῶς αὐτῇ ἐξιστορήσω δεύτερον τὴν φιλόστοργον Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίαν διὰ τὴν θερμὴν προστασίαν, δι' ἧς περιέβαλλε τὸ Σωματεῖον· τρίτον τοὺς σήμερον προθύμως προσελθόντας Σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς τοὺς διὰ τῆς ἀγάπης ὑποστηρίξεως καὶ τῶν φώτων αὐτῶν τὸ ἔργον τῆς 'Αδελφότητος συντρέξαντας, καὶ παρακαλῶ αὐτούς, ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸ αὐτὸ ἐπιδεικνύωσιν ἐνδιαφέρον· τέταρτον τὴν δημοσιογραφίαν, ἣτις οὐδέποτε ἐπαύσατο τὸν σκοπὸν καὶ τὰ δίκαια τῆς 'Αδελφότητος ὑποστηρίζουσα καὶ τέλος ἀπαξίαντας τοὺς ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς ὑποστηρίζαντας τὸ ἔργον ἡμῶν. Παράλειψιν δ' ἀληθῶς καθήκοντος θὰ ἔπραττον ἐάν δὲν διεκῆρυττον δημοσίᾳ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, ἃς καὶ ἡ ἐπιτόπιος ἐφορεῖα τῆς σχολῆς ἐκάστοτε παρέσχε τῇ 'Αδελφότητι.

Τελευτῶν διερμηνεύω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῶν πατριωτῶν Μακεδόνων καὶ πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος καὶ συγενῶ καὶ γὰρ μεθ' ὄλων ὑμῶν τὰς διαπύρους πρὸς τὸν Ὑψίστον πάσης ζωῆς δοτῆρα εὐχὰς ὑπὲρ μακροήμε-

ρεύσεως τοῦ προστάτου τῶν φώτων Σουλτάν 'Αβδούλ Χαμήτ Χάν τοῦ Β', τοῦ πεπνυμένου ἡμῶν αὐθέντου καὶ κυριάρχου.

Πρὸς ὑμᾶς νῦν τὴν νεωτέραν γενεὰν ἀποτείνομαι παραδίδων σῶον καὶ ἐν πλήρει λειτουργίᾳ τὸ ἔργον, ὅπερ χρηστοὶ πολῖται καὶ ἐνθερμοὶ πατριῶται εἰς τὴν παρούσαν περιωπὴν ἀνήγαγον. Ἀγαπήσατε αὐτὸ ὅπως καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἠγαπήσαμεν. Οὐ παυσόμεθα καὶ μακρόθεν ὑπὲρ τῆς προκοπῆς αὐτοῦ φροντίζοντες καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἡμῶν ἀναπνοῆς. Εἴθε ὁ αὐτὸς καὶ θερμότερος νὰ διακαίῃ ὑμᾶς ἔως πρὸς τὴν παιδείαν, τὴν ἱεράν παρακαταθήκην, ἣν οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐγκατέλιπον ἡμῖν καὶ τῆς ὁποίας εἴμεθα οἱ ἄμεσοι κληρονόμοι καθ' ὅλας τὰς ἱστορικὰς βαθμίδας. Μὴ θελήσητε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ παραιτηθῆτε τοιαύτης πολυτίμου προγονικῆς εὐκλείας, ἣτις ἐπὶ τόσους αἰῶνας τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἀπαξάπαντα κατηύγασε καὶ ταῖς ἐπιστήμας καὶ τέχναις τὴν βᾶσιν παρέσχε. Προσπαθήσατε νέαν ζωὴν καὶ νέον σφοῖγος νὰ μεταγγίσητε εἰς αὐτήν, ὅπως καὶ πάλιν ὡς ἄλλοτε τὰ φῶτα αὐτῆς ἀνὰ τὴν ὑψηλίον καταγλαίτη. Διαφυλάξατε ταύτην ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ βεβήσατε ἐπὶ τοῖς ἴχνεσιν ἐκείνων, ὁδηγὸν καὶ ὑπογραμμὸν ἔχοντες: «*Μὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπερόχους ἔμμεναι ἄλλω, μὴδὲ γένος πατέρων αἰσχυρόμεν οἱ μέγ' ἀριστοὶ ἐγένοντο*».

ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Κυρίου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΟΥΛΚΑ

Σεβασμιώτατε Ἱερόρχα

καὶ ἐρίτιμος οὐμήγυρις.

Τὸ προεδρεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μακεδονικῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος παριστάμενον σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν τῶν ἐντολέων πρὸς λογοδότησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων μετὰ ὀκταετίας ὅλην, καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῶν μὴ ὤφειλε καιρικῶν περιστάσεων, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐπαναληπτικῶς ἐν χώρᾳ γαληνιαίῳ καὶ ἐν πλήρει νηνεμίᾳ διαβιούτῃ ὑπὸ τὸ σепτόν σκῆπτρον τοῦ γαληνοτάτου ἡμῶν ἀνακτος Σουλτάν 'Αβδούλ Χαμήτ Χάν, ἀμοιρεῖ λόγων νὰ γίνῃ διεμνηνεὺς τῶν γλυκυθύμων συγκινήσεων τοῦ τῶν ἐμπνεομένων ὑπὸ τῆς μετ' ἐνδιαφέροντος παρουσίας ὅλων ὑμῶν πρὸς διάγνωσιν τοῦ βίου τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς κατὰ Τσοτύλιον καλλιγόνου τῶν

φώτων ἐστίας ἐκείνης, ἐν ᾗ φιλοξενούνται καὶ πάλιν αἱ ἀπὸ αἰῶνας μακροῦς ἐκπατριθεῖσαι Πιερίδες Μοῦσαι.

Ἡ πρόφρων αὐτῆ ἡμῶν πηροῦσα καὶ τὸ ἐκδηλούμενον εἰλικρινές ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ θεοφυτεύτου ἀμπελώνος ἐκείνου, ὄνπερ ὡς φέγγος λαμπρὸν καὶ λυχνίαν ἄσβεστον ἦναψεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς παλαιφάτου ἡμῶν χώρας μετὰ αὐτοκρατορικὴν ὑψηλὴν ἔγκρισιν ὁ ἅγιος καὶ ἱερός τῶν τέκνων αὐτῆς ἐνθουσιασμός μετὰ τῶν πολλὰς ἐκτιμησάντων αὐτὸ ὁμογενῶν, ἐνθαρρύνει τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον νὰ ἐλπίζῃ ὑποκαρδίως τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ μεταδίδῃ εὐαγγέλια τοῖς εἰλικρινῶς πρὸς τὸ καθήκον ἐκείνο διακειμένους, ἵσως δὲ καὶ πρὸς τὴν πολλὰ τὰγαθὰ ἐπιδειξαμένην κλασικότητα αὐτοῦ μέχρι τοῦδε, νὰ κηρύξῃ καὶ τὴν προσθήκην κατὰ τὰ ἐπόμενα τοῦ πρακτικοῦ μέρους, ὅπερ ἡμεῖς καίτοι εἶδομεν καὶ ἠθελήσαμεν κατὰ τὸ 1896 διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐπιστήμονος ἀρχιτέκτονος νὰ εἰσάξωμεν, ἠτοχήσαμεν ὁμῶς, διότι οἱ οἰκονομικοὶ σκοπελοὶ ἀρ' ἐνός, καὶ ἀρ' ἐτέρου τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ἐδάφους ἦσαν τὰ μόνα τὸν σκοπὸν τοῦτον χαλαρώσαντα τότε.

Μακρὰ, πολὺ μακρὰ καὶ διεξοδική. Σεβασμ. Ἱεράρχα καὶ ἀγαθὴ ὁμήγυρις, θὰ ἦτο ἡ ἀναγραφή καὶ ἐξιτορήσις τοῦ ἀπὸ σχεδὸν τριακονταετίας ἐργαζομένου Σωματείου ἡμῶν μετὰ τῆς ἀπαρχμύλλου συμπνοίας καὶ ἰδιοτελείας πάσης ἄπω. ἂν ἐπεχειροῦμεν ἐν λεπτομερείᾳ νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐκ τρίτου ἵσως ὅτι οἱ στοχασμοί, οἱ ὅλοι ἀγῶνες, εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν περιεστράφησαν. ἤγουν εἰς τὴν ἀνά τὴν χώραν ἡμῶν μεταλαμπάδευσιν τῆς πατρῴου καὶ ἀθανάτου σοφίας εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἡμετέραν Αὐτοκρατορίαν ἀδελφὰς χώρας, καὶ εἰς τὴν διαδοῦσιν τῶν ζειδώρων ἔργων, ἐξ ὧν ἀπορρέουσιν ἡ ἀγόγγυστος ὑποταγὴ εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἡ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν προσέγγιξις, καὶ ἡ πρὸς τὸν πλητῆον ἀγάπη· διὰ τοῦτο οἰκο-

νομίας χρόνου ἔνεκεν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως πραγμάτων μετ' ἀκριβείας μέχρι τοῦ 1892 ἐξιτορηθέντων διὰ βραχέων ἀφοῦ τὰ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ βίου ἐκθέσωμεν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σωματείου δι' εἰκόνας ζωῆς παραστήσωμεν ἐπίσης συνοπτικῶς καταφθάνομεν εἰς τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἡ παροῦσα σήμερον σύγκλητος.

Τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον γνωρίζον ὅτι ἡ γνώσις ἐπιστήμης ἢ τέχνης τινὸς ἐνῶ ἀφ' ἐνός παρέχει εἰς τὸν κάτοχον τὰ τοῦ βίου ἐφόδια καὶ ἀπαλλάττει αὐτὸν τοῦ ἔχειν τὴν ἀνάγκην τοῦ ἄλλου καθίστησιν συγχρόνως αὐτὸν καὶ ἐργάτην τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσχημόνως περιπατοῦντα, ἐνῶ ἡ ἀγνοία τῶν εὐεργημάτων τούτων πρὸς τῆ στερήσει κρατεῖ αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀργίας, μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ἔβλεπε τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα πάσχουσαν καὶ στερουμένην τῶν δύο ἀξιοζήλων τούτων ἀξιομάτων μέχρι τοῦ 1871. Μετ' ἀληθοῦς δυσθυμίας ἔβλεπεν ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γενεᾶς ὅλας εὐφυῶν καὶ δραστηρίων νέων νὰ παρέρχωνται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἀργίας, ἀκλειεῖς, ἀδήλους καὶ ὑπὸ κνεφέσει σκεδαννυμένας καὶ καθ' ὁμάδας ἀποδημοῦσας μακρὰν τῶν κόλπων τῆς ἐνεργαμένης ἡμῶν πατρίδος πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων ζωῆς.

Ἐν τῇ ἀποπλανήσει οὕτως εἰπεῖν ταύτῃ ὄρων τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον τὴν ἀσύγκριτον διαφορὰν καὶ τὴν ζοφερότητα τοῦ ὀρίζοντος μεταξὺ ἄλλων εὐδαιμόνων κοινωνιῶν αὐτόκλητον ἔσπευτε διὰ τῆς συστάσεως τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ὅσον ἦτο δυνατόν διατήρησιν τῆς πνευματικῆς λαμπάδος καὶ εἰς ἀρωγὴν πνευματικῆν τῆς νεότητος νὰ ἐπέλθῃ καὶ κρηπίδα στερεὰν νὰ θέσῃ συνωδὰ ταῖς ὑψηλαῖς τοῦ μεγάλου εὐαγγελικοῦ ποιητοῦ διακελεύσεσιν *οὐταρ δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῇ γέρονος ἀνάγκη*

δυστυχεῖν τοὺς ἐκγότους». Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀδελφότητος ἀναγνωρίσασα τὸ ἀνατεθὲν ὑψηλὸν καθήκον αὐτῇ παρὰ τῶν ἐντολέων πάντοτε μὲν πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν ἔκρυθμον περιόδον τούτην ἀποφεύγουσα τὰς ἐπιδεικτικὰς καὶ τὰς ἀριπατάγους δημοσιεύσεις, ἐν μόνον ἔσχε, ὡς προεμνημονεύθη, μέλημα, νὰ ἀναπτύξῃ τοὺς πόρους τοῦ σωματείου καὶ νὰ ἀναδείξῃ τὸ ἐν Ἰσοτυλίῳ Γραμματοδιδασκαλεῖον εἰς ἀνεγνωρισμένον Γυμνάσιον. Ἀψευδῆς μάρτυς εἰς τὰ λεγόμενα προσκαλεῖται αὐτὸ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ὅπερ ἐκτιμῆσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ κατὰ τὸ 1894 μετὰ τὸ παρὰ τοῦ προεδρείου ὑπόμνημα ἔσπευσε νὰ κοινοποιήσῃ αὐτῷ τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν, καὶ τὸ τῆς Ζυρίχης, ἐν ᾧ πέραν τῶν 5 ἀπόφοιτοι τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου ἀνενοχλητεῖ κατετάχθησαν καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῶν γνώσεις ἐν αὐτῷ ἀποκτώσιν.

Δὲν προτίθεται τὸ προεδρεῖον σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν νὰ ἐπιδείξῃ ἑαυτὸ διὰ τοῦ αἰδοῦ ἑγῶν, ἀλλὰ νὰ ἐξαγγείλῃ ἔργα πραγματικά, ἀναλαμβάνει νὰ κηρύξῃ εὐθαρσῶς ὅτι εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἀναδείξεως τῆς ἀφανοῦς σχολῆς ἐκείνης εἰς περιόπτον καὶ μεγαλόσημον Γυμνάσιον, ὅτι εἰργάσθη μὴ φεισθὲν οὐδενὸς κόπου καὶ ἀποκρούσαν τὰς μικροφιλοτιμίας μετὰ τοῦ μεγαλειότερου σθένους νὰ βελτιώσῃ οὐ μόνον τὰ παραδοθέντα αὐτῷ καχεκτικὰ σπέρματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποστείλῃ μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 3 χιλιάδας νεαρὰς ὑπάρξεις ἐκ Μακεδονίας, Θράκης, Ἀλβανίας, Ἡπείρου, Μ. Ἀσίας, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν πάτριον γλῶσσαν εἰς τὸν θεωρητικὸν βίον, εἰς τὸν πρακτικὸν καὶ τὴν βιομηχανίαν, διὰ τῶν μέσων μὲ τὰ ὅποια ἐφοδιάζονται αἱ εὐημεροῦσαι κοινωνίαι καὶ προάγονται αἱ ἀνά τὴν ὑψηλὸν λαοί. Μάρτυρας εἰς ταῦτα καὶ αὐθις ἀψευδεῖς φέρομεν οὐ μόνον τὴν ἐκασταχόθεν συρροὴν εὐπόρων κηδεμόνων τέκνων, μὲ τὸ γνωστὸν εὐπόροι-

τον εἰσιτήριον διὰ τροφεία, δίδακτρα, πλύσιν, θέρμανσιν, ἱατρικὴν περίθαλψιν, καὶ τὰ εἰς τὴν διαίταν ἀναγόμενα, οὐ μόνον τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν τὴν ποικιλοτρόπως ἐκτιμῆσασαν τὴν λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Σεβαστὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐπιδαφιλεύσασαν μετὰ τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς ἀδόλου ὑπηρεσίας τοὺς τίτλους τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Σωματείου. Τὰς νῦν συνθήκας τοῦ βίου καὶ τὴν νῦν καθόλου πρόβλεψιν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως ὄρωντες πολλοὶ τῶν τε φοιτησάντων προσθήκων τροφίμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς συγκαταλεγόμεθα, ἐστερημένων τότε κλίνης, θερμάνσεως, ἱατρικῆς περιθάλψεως, χώρου ἱκανοῦ, θρανίων, καταλλήλου διαίτης, μακαρίζουσι τοὺς αἰδιίμους ἰδρυτὰς ὅσοι ἐν Κυρίῳ ἀναπαύονται καὶ εὐλογοῦσι τὴν Μακεδονικὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα καὶ τὴν διέπουσαν τὰ πράγματα αὐτῆς Δ. Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοσούτου χρόνου μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης δεξιότητος καὶ ζήλου ἀπαραιμίλλου. Μακρὰν παντὸς κόμπου ἐνταῦθα λέγομεν ἐν ἀτελεῖα λόγου ὅτι συνετελέσθη, ὅτι τορῶς διατρανοῦσι τὰ ἔργα. Καὶ αὐτὴ μὲν ἢ ὑποσχεθεῖσα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ λόγου συνελόντι ἱστορία τοῦ Σωματείου καὶ τῆς Σχολῆς, μικρὸν δ' ἔτι ἀφ' οὗ διὰ τῆς προμνησθείσης εἰκόνος διαστήμου συγγραφεῖς ἀφηγηθῶμεν συμπληρωματικὰ τινὰ ἐπίσης εἰς τὸν ἥμερον βίον τοῦ Σωματείου ἀναγόμενα καὶ εἰς τὴν προκοπὴν τῆς Σχολῆς, κατερχόμεθα εἰς τὰ ἔργα καὶ πράξεις κατὰ τὸ ὄκταετὸς διάστημα καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος, τὸν μόνον ἀλάμβαστον γνώμονα τῆς ἀληθοῦς προόδου.

Ἴσχνόν ρυάκιον κατῆρχετο κλιτύς ὄρους. Τὸ ρυάκιον τοῦτο ἦτο τόσον ἰσχνόν, τόσον ἀσθενές, ὥστε εἰς ἕκαστον βῆμά του ἠναγκάζετο νὰ κάμῃ διαφόρους περιστροφὰς διὰ νὰ παρακάμψῃ τὰ ἐπιπροσθιοῦντα ἐμπόδια, σωροὺς φύλλων πιπτόντων ἐκ

τῆς ἀπογυμνουμένης φυλλύρας καὶ πλατάνων καὶ λοιπῶν ζυλῶν καὶ λίθων ὀγκωδῶν. Διψαλέον πρόβατον ἠδύνατο νὰ σταματήσῃ τὸν ροῦν αὐτοῦ μὲ τρία μόνον ροφήματα· ἐνίοτε εἰς ὀπὴν πίπτον ἠναγκάζετο ἐπὶ μακρὸν νὰ σταματήσῃ ἕως οὗ πληρωθῇ ἡ ὀπὴ, τούτου δὲ γενομένου ἀνελάμβανε καὶ πάλιν τὴν πορείαν του, διότι ἦτο ρυάκιον ἀνδρείον καὶ οὐδέποτε ἀποθαρρυνόμενον. Ὅταν συνήντα ἄλλα μικρὰ ὡς αὐτὸ ρυάκια καὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς τὰ προσελάμβανε· τὰ ρυάκια ὑπήκουον καὶ συνερχόμενα ὅλα εἰς ἓν ἠκολούθουν τὴν ὁδὸν των. Οὕτω τὸ ρυάκιον αὐξάνον καὶ ἀνδρούμενον ὅταν κατῆλθεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὕρου κατέστη μικρὸν ὠραῖον ποτάμιον εἰς τοῦ ὁποίου τὰ διαχυτὰ ὕδατα ἐπαίζον χαριέντως λευκοὶ ὡς ἄργυροι ἰχθύες καὶ ἐστρέφοντο βραεῖαι μυλόπετραι· τὸ ποτάμιον ἐβάδιζε πάντοτε πρὸς τὰ πρόσω διερχόμενον πεδιάδας μακρὰς, ὅπου δὲ συνήντα καὶ ἄλλα ποτάμια τὰ παρελάμβανε μεθ' ἑαυτοῦ. Οὕτως αὐξάνον καὶ ἐξογκούμενον ὁλονέν τὸ ποτάμιον κατέστη μακρὰν πολὺ μακρὰν τόσον ὀγκώδης καὶ μέγας ποταμὸς, ὥστε πλοῖα πελώρια ἐμπορευμάτων πλήρη, ἔπλεον ἀνέτως ἐπὶ τῶν πλατέων αὐτοῦ νώτων, παρὰ δὲ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μυριάδες θρεμμάτων ἐσθένουν τὴν δίψαν των, πλήθος δ' ἐργατῶν ἔσκαπτον βραχεῖας τάφρους ἵνα διὰ τοῦ δροσεροῦ αὐτοῦ ὕδατος γονιμοποιήσωσι τοὺς κήπους των· ἐν τούτοις ἦτο ἀνεξάντλητος.

Τὸ ἰσχνὸν ρυάκιον καὶ ἀσθενὲς εἶναι, Σεβασμ. Ἱεράρχα, ἡ ἐποχὴ τοῦ 1871 καθ' ἣν ἡ ἡμετέρα αὐτόκλητος ἀδελφότης τὰ πρῶτα βήματα τῆς συστάσεως ἐποίησε· τὰ συνεννοούμενα ἄλλα ρυάκια καὶ ποτάμια εἶναι ἢ μετ' αὐταπαρνησίας συγκέντρωσις τῶν μελῶν καὶ ἀδελφῶν τοῦ Σωματείου· ὁ πολυχεύμων καὶ ὀγκώδης ποταμὸς εἶναι τὸ πολυδαίδαλον καὶ περιβλεπτόν Γυμνάσιον ἐν Ἰσοτυλίῳ· οἱ παίζοντες ἄργυροι ἰχθύς

εἶναι ἢ ἐκ τῆς παχυλότητός τῆς ἀμαθείας ἀνανήψασα εὐελπὶς νεότης, καὶ τὰ πλοῖα τὰ διαπλέοντα φορτίους ἐμπορευμάτων εἶναι οἱ ἐναποταμιευόμενοι θησαυροὶ τῶν γνώσεων εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας τῆς ἀθηρᾶς γενεᾶς, ἧτις διὰ τῆς συρροῆς ἀφ' οὗ αὐτὴ ἐμπνευσθῆ ὑπισχνεῖται καὶ εἰς ἄλλας νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ εὐγενῆ, ὠραῖα, καὶ ὑψηλὰ φρονήματα, ἅτινα περικλείουσι τὰ τῶν ἀρχαίων ἀριστουργήματα. Καὶ πόθεν ὅλα ταῦτα νομιζομεν; Μόνον ἀπὸ τὴν σύμπνοιαν, ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλον τῶν ἐργαζομένων, μόνον ἀπὸ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἰδιοτελείας, μόνον ἀπὸ τὸ δηνάριον τῆς χήρας, ἐπαληθεύσαντος καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ διὰ μυριστὴν φορὰν τοῦ ρήματος αἱ παρσθενῆς τοῦ πατρὸς τῶν φώτων δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.

Διὰ μόνου τοῦ πολυτίμου ὄβολου τούτου, διὰ μόνων τῶν πενιχρῶν παραδοθέντων ἡμῖν εἰσοδημάτων εἰς τριπλάσιον ἀναπτυχθέντων, διὰ μόνων τῶν ἀφικνῶν εἰσοδημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, διὰ μόνων τῶν καρπῶν τῶν ἐκ τῶν θεατρικῶν πρασάσεων, διὰ μόνων τῶν συνδραμῶν τῶν μελῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξευρεθέντων ἐν ταῖς οἰκονομίαις πόρων, τὸ Προεδρεῖον κατώρθωσε ὅσα συνεπληρώθησαν ὑπὲρ τοῦ Σωματείου μέχρι σήμερον, ὡς ὁμολογεῖ ἡ πραγματικὴ εἰκὼν τῶν πεπραγμένων. Μικροῦ δεῖν πρὸς τούτους καὶ ἀποθεματικὸν κεφαλαῖον νὰ ἐπαρουσιάζετο σπουδαῖον, ἂν ἢ ἐπὶ ὅλην ἐπταετίαν διὰ δικαστικῶν μέσων διεκδικηθεῖσα οἰκία δὲν ἀπερρόφα σημαντικὸν χρηματικὸν μέρος, ἂν δὲν προσελαμβάνετο πρὸς περιφρούρησιν τῆς υἰείας τῶν τροφίμων ἀντὶ τοῦ πρότερον ἐξωτερικοῦ ἱατροῦ, ἱατρὸς ἐσωτερικὸς ἔμμισθος μὲ ἐτήσιαν ἀμοιβὴν 45 λιρῶν, ἂν δὲν κατηρτίζετο ἐσωτερικὸν φαρμακεῖον μεθ' ὅλων τῶν ἐργαλείων καὶ φαρμάκων, ἂν δὲν παρεσκευά-

ζετο ιδιαίτερον νοσοκομείον μετὰ τῶν ιδιαίτέρων κλινῶν καὶ διαίτης διὰ τὰ ἐμπεπιστευμένα ἡμῖν τέκνα, ἂν δὲν ἀνηγείρετο νέον παράρτημα ἰσοπαρίζον μετὰ τὴν κεντρικὴν Σχολήν, ἂν δὲν περιετειχίζοντο ἢ τε Σχολὴ καὶ τὸ ἀγίασμα μετὰ τοὺς ἀχανεῖς ἐριδαπάνους ἄλλ' ἀναποφεύκτους περιβόλους, ἂν δὲν ἐπροικίζετο ἡ Σχολὴ μετὰ ἄλλα πλείστα ὅσα ἐξαρτήματα σχετιζόμενα μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, καὶ ἂν μετὰ τὴν ὄνειρευομένην εὐτυχῆ ἡμέραν τοῦ 1894 ἡμέραν τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου δὲν προσετίθεντο ἑτησίως 120 λίραι καὶ ἐπέκεινα εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ ἄλλαι λίραι Τουρκίας 50 εἰς τὰς τάξεις τοῦ προσληφθέντος ὑπηρετικοῦ σώματος ἕνεκεν τῆς προστρεξάσης εἰς τὰ ἐδώλια τῆς Σχολῆς τῶν μαθητῶν πληθῆος.

Καὶ ἐν ᾧ τηλικαῦτα ἔργα ἀπερασιζόντο καὶ ἐξεπληροῦντο θαλπερῶς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο, καὶ ἐν ᾧ ὑπὸ τὴν τῆς ὁμαλότητος καὶ προαγωγῆς τροχίαν τὰ τοῦ Σωματείου ἡμῶν καὶ εἰς πρόδον ἐπαινετὴν ἔβαινον, ὡς τοῦτο γνωστὸν διὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐκπερασμένων λογοδοσιῶν ἡμῶν καὶ αὐτῶν τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, αἴφνης καὶ παρ' ἐλπίδα τέσσαρα μέλαινα νέφη ἐπεσκίασαν τὸν λαμπρὸν καὶ γαλήνιον τῆς Ἀδελφότητος οὐρανόν.

Τὰ τέσσαρα ταῦτα ἀπειλητικὰ φάσματα ὡς ἐκ βασκάνου ὀφθαλμοῦ συνωμόσαντα κατὰ τῆς εὐδαίμονος ὑπάρξεως τοῦ Σωματείου ἡμῶν τὰ τῶν λαϊλάπων καὶ καταγιγίδων κεραινοβόλα αὐτῶν βέλη προὔταξαν κατὰ τῶν ἐντολέων ἡμῶν, καθ' ὧν καίτοι σθεναρῶς κατὰ καθήκον ἀντεπεξήλθομεν, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ διάθεσις αὐτῶν δὲν ἀφῆκε καὶ βαθεὰ στίγματα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σωματείου καὶ τῆς Σχολῆς ὑπὸ ἔποψιν ἡθικὴν τε καὶ ὕλικήν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον διελθὸν μέλαν νέφος εἶναι ὁ μετὰ ἑπταετῆ

ἐνδικὸν ἀγῶνα σπτερισμὸς τῆς κατὰ τὸ Ἰμῶν Σοκὸν οἰκίας παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀοιδίμου Κ. Θωμάειδου ἐξεκκλησιασθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρὰ τῆς Μεγαλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣτις κατιδοῦσα τὸ φανερὸν ἀδίκημα ἀπροκλητῆ προέβη εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἐκκλησιαστικῆς δωρεᾶς καὶ χάριτος καὶ μακρὰν τοῦ περιβόλου ὡς ἀντιπαρατασσομένων εἰς Πατριαρχικὰ Σιγγίλια καὶ ἱεροσύλων. Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ κατὰ τὰς πρῶτας ἡμέρας καθ' ἃς ἀνεραίνετο ἡ διαφορὰ αὕτη οὐ μόνον ἰδικιτέρως ἐπιτροπαῖς ἀπαρτιζομέναις παρὰ προσώπων σεβαστῶν καὶ δὴ πρωθιεραρχῶν, οὐ μόνον διὰ τοῦ τύπου ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἀδίκου ταύτης ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ θου τμήματος τῆς πρωτεύουσας κατόπιν πραγματογνωμοσύνης ὑπέδειξε τὴν εἰκονικότητα τῆς περιουσίας δι' ἀντεγγραφῆς τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς αὐτῶν. Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τέλους κατιδοῦσα τὸ ἀνένδοτον αὐτῶν ἠναγκάσθη πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαιομάτων τῆς Ἀδελφότητος κοινῇ ἀποφάσει νὰ κατέλθῃ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐδώλια καὶ νὰ τάξῃ ὡς ἀντιπροσώπους αὐτῆς πρὸς διεκδικάσιν τῆς ἱερᾶς περιουσίας ταύτης τὸν ἀοιδίμον Πολύβιον καὶ τοὺς ἀξιότιμους κ. κ. Β. Δεσίρη καὶ Γ. Ἐνομοστάρχην, ἐξ ὧν μόνος καὶ τελευταῖος ὑπέλειφθη διεκδικῶν αὐτὴν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς στιγμῆς ἀμισθεὶ καὶ ἐνεργείαις ὑπερανθρώποις ὁ κ. Γ. Ἐνομοστάρχης καίτοι αἱ παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διατυπωθεῖσαι παραστάσεις περὶ τοῦ ἀδικήματος ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἐγκαίρως ἐγένοντο, καίτοι αἱ δικηγορικαὶ παραστάσεις, ζωηρῶς διετεινόντο, οὐχ ἤττον ὅμως τὸ ἱερὸν δικαστήριον ἐδραζόμενον εἰς τὰς τοῦ νόμου διακελεύσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ ἡθικὰ πρόσωπα ἀπέδωκε τοῖς κληρονόμοις τὸ νόμιμον, καὶ οὕτως ἀφῆρηθῃ πολῦτιμος πόρος ἐκ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.

Τὸ καταλιπὸν ἀμαυρὰν κηλίδα δεύτερον νέφος εἶναι τὰ παρὰ καλοθελητῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διασπαρέντα δόλια ραδιουργήματα εἰς τὰς τάξεις τῆς μέχρι τοῦδε ἀθορύβως λειτουργούσης Σχολῆς, τὰ ὅποια τεχνηέντως παρεισφύσαντα ἀνεστάτωσαν καθηγητὰς τε καὶ μαθητὰς κατὰ τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ μετ' ἄλλους ψυχικοῦ ἐξελέγξασα τὴν ἐνεστῶσαν ἐπονείδιστον κακοβουλίαν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ συγκρατήσῃ τὴν τάξιν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ Σχολικοῦ ἔτους ἀπεφάσισε νὰ καταδικάσῃ εἰς παῦσιν τὸν ἀνεύθυνον διευθυντὴν καθ' οὗ ἡ παγίς τῆς μηχανογραφίας μηχανικῶς ἐστήθη, καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τὴν 29 Ἰανουαρίου 1900 τοῦ πολυμηχάνου τούτου ἐσωτροφείου εἰς τὸν ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. Ἀθανάσιον Κωνσταντινίδην. Ἀλλ' ὡς μὴ ὤφειλε μετὰ βραχείαν διεύθυνσιν καὶ οὗτος ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του καὶ τῆς ἀκατασχέτου πλέον συγκρατήσεως τῶν ἀφηνιασάντων ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς ἐριβόλου τῆς διεύθυνσεως ἑδρας. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀκρατήτων συνεχομένη συναισθημάτων ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ τῶν τεινόντων εἰς σωτηρίαν τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους ἔδωκε τὸ πηδάλιον τῆς διεύθυνσεως τῶν ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. Δ. Τριανταφυλλίδῃ, περὶ τὴν περίοδον σημείοις εὐνοήτοις ἤδη μετὰ τοιαύτην ἐκρυθμὸν κατάστασιν. Ἴσως ἐνταῦθα θὰ ἐπήρχετο ἐρώτησις τις, διατί τὸ προεδρεῖον δὲν προέβη εἰς τὴν ἄμεσον ἀντικατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τότε ἢ εἰς τὴν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου μετὰ τὴν ἀνώμαλον ταύτην κατάστασιν. Ἡ ἀπάντησις εἶναι τόσον εὐχέρης ὅσον καὶ δικαία. Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐν τοιοῦτῳ ἀπροχωρήτῳ σημείῳ εὐρεθεῖσα μάλιστα αὐθωρεῖ θὰ προέβαιεν εἰς τὴν παῦσιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐφορίας καὶ αὐτῶν τῶν ἐντεῦθεν ἀποσταλέντων ἐπιτοπίως ἀντιπρο-

σώπων ἂν ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους ἦτο εὐκόλος καὶ μάλιστα ἀντικατάστασις δεκαμελοῦς προσωπικοῦ περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους ποῦ; εἰς τὸ Ἰσοτύλιον! Ἐρμητικῶς θὰ ἐκλείοντο αἱ θύραι τῆς σχολῆς ἔκτοτε ἂν μὴ ἠυλαθούμεθα τῆς ἀπωλείας χρόνου πολυτίμου τῶν ἀφρόνων φοιτητῶν. Δι' ὅλα ταῦτα δι' ἀποφάσεως μυστικῆς τρηθείσης ἐνεκρίθη ἡ ἐξακολούθησις μὲν τῆς λειτουργίας μέχρι τῶν ἐξετάσεων, νὰ παταχθῇ ὅμως τὸ θράσος μετ' αὐτὰς τοῦ προσωπικοῦ διὰ τῆς ἐσχάτης ποινῆς, ἧγουν τῆς ἀποπομπῆς αὐτοῦ.

Γρόντι μετὰ τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἁγίου Κορυτσᾶς κ. Γερβασίου καὶ τοῦ ἁγίου Σισανίου κ. Σεραφεῖμ συμπαρακαθημένου, καὶ ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης παρὰ τῶν κ. κ. Δ. Κωνσταντινίδου, Γεωργίου Θ. Βασιλάδου, Γεωργίου Ναοῦμ, Νικολάου Τσούλκα εἰς ἀντικατάστασιν διωρίσθη νέον προσωπικὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀλεξίου Βορνάκη λαμπρότατα διευθύνοντος τὸ ἐκπαιδευτήριον κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις πολλῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἁγίου Σισανίου, οἱοί εἰσιν οἱ κ. κ. Φίλιππος Σακελλαρίου ἐξ Ἡπείρου εὐδοκιμώτατος Γυμνασιάρχης τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου ἐπὶ δεκαετίαν καὶ δ. τῆς φ., Π. Ἀγγελίδης ἐκ Θεσσαλίας δ. τῆς φ., Θεόδωρος Νάτσαινας δ. τῶν φυσικομαθηματικῶν, Χριστόδουλος Βασιλειάδης, Ν. Ἀθανασιάδης, Μιχαὴλ Στεφανίδης τῶν γαλλικῶν καὶ Α. Ζαχαριάδης τῶν τουρκικῶν. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικὸν κατὰ τὸ ἔτος 1900—1901 καὶ οὐχὶ Βούλγαροι καθηγηταὶ κατὰ τὰς φαντασιώδεις δημοσιεύσεις τῆς ἐν Σμύρῃ «Ἀμαλθείας» καὶ ἄλλων ἑλληνικῶν φύλλων διαψευσάντων μετ' οὐ πολὺ τὴν κακόβουλον ταύτην εἴδησιν.

Τρίτον κροῦσμα ὕπερ καὶ δύσφορον ὑπῆρξε τὸ παρουσιασθὲν ὀγκῶδες ἔλλειμμα παρὰ τοῦ ταμίου καὶ οἰκονομοῦ τῆς Σχο-

λῆς αἰδ. κ. Εὐθυμίου Βασιλείου, ὅστις κατὰ τὰς ἐνοπογράφους αὐτοῦ ὁμολογίας ἐνώπιον τῆς ἐπί τούτῳ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης παρὰ τῶν κ. κ. Ζήση Ἀντωνίου, Γ. Κοσούλη, Ἀλ. Νκούμ, Ν. Τσοῦλκα καὶ Ἀθ. Γιάννα ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1897—98 ὑπὸ τὴν ταμειάν του πικρυσιάζεται ἀδικαιολόγητον ἔλλειμμα 30,000 γροσίων εἰς διαφόρους ὀφειλόμενον, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου τμηματικῶς μέχρι σήμερον ἐπληρώθησαν 15,000 γρ. περίπου, πρᾶγμα τὸ ὅποιον, ὡς φαίνεται, ἐξώθησε τὸ ταμεῖον ἡμῶν οὐ μόνον εἰς ἀμφίβολον θέσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικὴν τῆς Σχολῆς ὑπόληψιν ὑπεβίβασεν οὐ μικρόν.

Τέταρτος καὶ τελευταῖος δριμύτατος κατὰ τὴν διάβασιν αἴφων ὑπῆρξαν αἱ υἰοθετηθεῖσαι ἐσχάτως παρ' ὁμολώσσου φύλλου ἀνυπαρκτοὶ καὶ ὄλως πρωτάκουστοὶ δημοσιεύσεις διατριβογράφου τινὸς κοινοποιήσαντος τὸ πρῶτον ὅτι τὸ ἡμέτερον Γυμνάσιον δὲν συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἀνεγνωρισμένων Γυμνασίων καὶ ἄλλα πολλὰ ὧν τὴν μνείαν ὡς προσφάτων ταῖς ἀναγνώσταις ἀποφεύγομεν ν' ἀναγράψωμεν, τεινόντων ὄλων ἀπὸ σκοποῦ εἰς τὴν χαλάρωσιν καὶ δυσφημίαν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου. Καίτοι τὸ αὐτὸ φύλλον μετ' οὐ πολὺ ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως ἀνεσκεύαζε τὰ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Γυμνασίου καὶ διεκήρυττεν ἀνυπόστατον τὴν φήμην τῆς περὶ ἄρσεως τοῦ Γυμνασίου ἀναγνωρίσεως, οὐχ ἦττον ὁμως δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξαγγείλωμεν ὅτι αἱ ἀνακριθεῖς αὐταὶ πληροφοροὶαὶ πρὸς τὸ δημόσιον κατέλειψαν καὶ τὰ ἴχνη τῆς ζοφερότητος καὶ ἀνυποληψίας εἰς τὴν Σχολήν, διότι ἐκ τῶν ἐπιτετηδευμένων τούτων καὶ ἀνυποστάτων δημοσιευμάτων ὡς μόνον καρπὸν ἔσχομεν τὴν ὑποβίβασιν τῶν τροφίμων ἀπὸ 205 κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς 112 μόνον κατὰ τὸ τρέχον.

Καὶ ταῦτα μὲν συνοπτικῶς καὶ ἀπερίττως κατὰ τὰ ὑπο-

σχεθέντα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου περὶ τοῦ καθολικοῦ βίου τῆς Ἀδελφότητος ἀπὸ τριακονταετίας μέχρι σήμερον. Μετὰ ταῦτα ἐπειδὴ ὁ μόνος εἰς εὐεξίαν, πρόδοον, καὶ προαγωγὴν φέρων πᾶν κράτος, ἔθνος καὶ σωματεῖον γνώμων εἶναι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, παρατίθεμεν ἐνταῦθα ἀκριβῆ πῖνακα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διαχειρίσεως, ἐξαχθέντα ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν λογαριασμῶν οἵτινες ἐξηλέγχθησαν καὶ ὑπεγράφησαν ἀπὸ τοῦ 1892—900 παρὰ διαφόρων ἐπιτροπῶν συνιδῶν τῷ 33ῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἔτη	Εἰσπράξεις	Ἔτη	Δαπάναι
1892—93	83479	1892—93	73817.50
93—94	95104	93—94	100259.—
94—95	117639.25	94—95	88580.—
95—96	91688.75	95—96	105550.50
96—97	81873.25	96—97	95892.50
97—99	190417.75	97—99	189151.75
99—900	118878.—	99—900	132466.—
	<u>779080.—</u>		<u>785717.25</u>

Ἐλλειμμα πρὸς
ἐξίσωσιν

6637.25
785717.25

Αὕτη συνελόντι εἶναι ἡ ἐξαγομένη κατάστασις ἡ οἰκονομικὴ ἀπὸ τοῦ 1892—900 τοῦ Σωματείου ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐπικεκρωμένων λογαριασμῶν παρὰ τῶν διαφόρων ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ ὀκτώβριον ἐ. ἔτους

τὸ δεύτερον κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν ἀμφιβαλλόντων εἰς τὰ τῶν προκατόχων ἐπιτροπῶν ἐξαγόμενα ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης παρὰ τῶν κ. κ. Χαρισίου Βαμβακᾶ, Δημ. Μ. Τσαγκοπούλου, Σπυρίδωνος Νικολαΐδου, Θωμᾶ Σάργκαβου, Θωμᾶ Βράμπα, καὶ Ι. Φωτοπούλου, ἐξ ὧν οἱ δύο τελευταῖοι ἐγγράφως παρητήθησαν.

Ἡ ρηθεῖσα ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου ἐ. ἔτους, εὔρεν τὴν στάσιν τοῦ προεδρείου ἀνεπλήρτην καὶ σύμφωνα τῷ 33ῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ διεξαχθεῖσαν, διὰ πρακτικῶν δὲ πρὸς τὸ προεδρεῖον αὐτολεξεῖ ἔχοντος ὡς ἐξῆς εὐηρεστήθη νὰ κοινοποιήσῃ τὰ ἐπόμενα :

Πρακτικόν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς πρὸς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν ἀπευθυνθείσας ἐπιστολάς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Ὀκτωβρίου 1900, δι' ὧν διοριζόμεθα παρὰ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος μετὰ τῶν κ. κ. Θωμᾶ Ν. Βράμπα καὶ Ἰωάννη Φωτοπούλου, ἐξελεγκταὶ τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀδελφότητος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 μέχρι τοῦ 1900 συμπεριλαμβανομένου, μαθόντες ὅμως παρὰ τοῦ Γ. Γραμματέως τῆς Ἀδελφότητος κ. Νικολάου Τσοῦλκα ὅτι οἱ μνησθέντες κ. κ. Θωμᾶς Βράμπα καὶ Ι. Φωτόπουλος ἔχουσιν ἐγγράφως παραιτηθῆ καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ εἰδικὴ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη μόνον εἰς τέσσαρα μέλη, ἐσκέφθημεν ὅτι καὶ ἀπόντος τοῦ ρηθέντος κ. Σπ. Νικολαΐδου ἀπαρτιζομεν ἀπαρτίαν συνήλθομεν εἰς Βαλὸν Παζάρ παρὰ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τσοῦλκα, ὅπως ἐπιληφθῶμεν τῶν ἐμπεπιστευμένων ἡμῖν καθηκόντων.

Ἰδόντες τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἀδελφότη-

τητος ὑπ' ἀριθμὸν 33 κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ὁποῖου τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ τοῦ διαχειριστοῦ ταμίου τῆς Ἀδελφότητος θεωροῦνται, ἐξετάζονται, καὶ ἐξελέγχονται παρὰ τῆς ἰδίας Δ. Ἐπιτροπῆς, ἣτις ὀρεῖται κατόπιν νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων τῆς ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Παρατηρήσαντες ὅτι τὰ βιβλία συμφώνως πρὸς τὸ ἄνω ἄρθρον ἔχουσιν ἐξετασθῆ καὶ ἐξελεγχθῆ παρὰ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς μέχρι τοῦ περυσينوῦ ἔτους, ὅτι δὲ μόνον τοῦ τελευταίου ἔτους οἱ λογαριασμοὶ εἶναι ἀνεξέλεγκτοι, οὔτινες συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ρηθέντος ἄρθρου δέον νὰ ἐξακριβωθῶσι παρὰ τῆς ἰδίας Δ. Ἐπιτροπῆς.

Φρονούντες ὅτι μόνη ἡ συνέλευσις εἶναι ἀρμοδίαι νὰ ἀποφανθῆ περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς καταστάσεως τῆς ὅλης διαχειρίσεως, ἐθεωρήσαμεν ἡμεῖς αὐτοὺς ἀναρμοδίους εἰς τὴν καθολικὴν ἐξέλεγχσιν τῶν ἄνω λογαριασμῶν καὶ βιβλίων, καὶ προέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος πρακτικοῦ, ὕπερ ὑπογράψαντες παρεδώκαμεν διὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος διὰ τὰ περαιτέρω

Ἐν Βαλὸν Παζάρ, 10 Νοεμβρίου 1900.

Ἡ εἰδικὴ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ
(ὕπογραφαί).

Χαριῖδιος Βαμβακᾶς, Δ. Μ. Τσαγκόπουλος, Θωμᾶς Σάργκαβος.

Ἀφοῦ λοιπὸν καὶ ἐκ τούτου καταφαίνεται ἡ ἐντὸς τῶν καθηκόντων ἀπαρέγκλιτος πορεία τοῦ προεδρείου, ὑπολείπε-

ται ἤδη εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν νὰ κρίνῃ ἐσκεμμένως ἂν ἀποδέχεται τὰς κρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν ἢ νὰ πράξῃ ἄλλως ὡς δοκεῖ αὐτῇ πρὸς διαθεβαίωσίν της, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ μέχρι σήμερον ἰθύντορες τοῦ Σωματείου εἰσὶ πρόθυμοι καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῶν πραγμάτων εἰς τὸ πρῶτον κέλευσμα νὰ λογοδοτήσωσι καὶ εἰς σαφεῖς ἐξηγήσεις νὰ κατέλθωσιν εἰς ὅσα ἀσάφεια ποιά τις νομίζεται, καθ' ὅτι ἐν τῷ πατριωτικῷ ζήλῳ τῆς ἐργασίας νομίζομεν ὅτι, πᾶν τὸ ἀποκρυβησόμενον τυγχάνει ἐκ τῶν θανασίμων ἀμαρτημάτων τὸ μέγιστον. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ Σωματείου ἡμῶν μέχρι τῆς 1ης αὐγούστου τοῦ 1900.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καθήκον ἕτερον ὑπαγορεύει τοὺς ἀποχωροῦντας ἡμᾶς τῶν πραγμάτων νὰ ὑποβάλωμεν καὶ ἕτερον γενικὸν οἰκονομικὸν πίννακ σπουδαιότερας τοῦ πρώτου μελέτης χορῆζοντα χάριν τῆς ἀσφαλοῦς πορείας τῶν μελλόντων διαδόχων ἡμῶν, παρατίθεμεν καὶ τοῦτον ὡς ἑξῆς :

Εἰσπρακτέα παρὰ διαφόρων	68,660
Ὅφειλάμενα εἰς διαφόρους	43,137
	<hr/>
	25,523

Ὡστε ἂν ἐκ τῶν εἰσπρακτέων ἀφαιρεθῶσι τὰ ὀφειλάμενα ὑπολείπονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Σωματείου χρ. γρ. 25,523.

Αὕτη εἶναι, Σεβασμιώτατε Ἱεράρχα καὶ ἐρίτιμος ὁμήγουρις, καὶ ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, εἰς οὗτινος τὰς τύχας ταχοὶ ἐτάχθημεν ἀπὸ τοσοῦτων ἐνιαυτῶν καὶ θεσμοφύλακες ἀκοίμητοι μετὰ τοῦ ἐνόητος ἡμῖν σθένους.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Σχολῆς οὐδεμίαν

τὴν μνείαν ποιούμεθα διότι οὗτοι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ τῷ 4ῳ ἔφθασαν ἐπικεκυρωμένοι μέχρι σήμερον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς Ἐφορείας, ἦν πάνυ ἀξιεπαίνως ἀπαρτίζουσιν οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Καπλάν βέης ἀντικαταστάτης τοῦ αἰοδίου Μουσαῖ Βέη, Βανούς ἀγᾶς ἀντικαταστάτης τοῦ αἰοδίου Ζεκήρ ἀγᾶ, Λουκάς Χ' Ἰωαννίδης, Κ. Παπαδόπουλος καὶ Κ. Γαλάνης.

Καὶ ἤδη μετὰ τὴν διάνυσιν τοῦ ἀκανθώδους δολίχου τῶν πραγμάτων ἀπερχόμενοι δὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν τοῖς μέλλουσι τὰς ἡνίκας ἀναλαβεῖν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου εἰ μὴ νὰ εὐχηθῶμεν χωρὶς νὰ διαψευσθῶμεν ὅτι ζῆ ἐν ἡμῖν ἡ κληρονομικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ φιλαδελφία περὶ τῆς ὁποίας καὶ ὁ οὐρανοβάμων καὶ θεοφώτιστος Παῦλος πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πατρίδι ἔγραψεν : «Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ γὰρ θεοδίδακτοι ἐστὲ εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε τὰ αὐτὰ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν». Τοῦ τόπου τούτου σήμερον ἀποχωριζόμενοι δὲν ἔχομεν νὰ εὐχηθῶμεν τοῖς διαδόχοις ἡμῶν εἰμὴ τὴν ἐν ὁμοφροσύνῃ ἐνέργειαν αὐτῶν, δὲν ἔχομεν μεγαλητέραν ὑποκάρδιον εὐχὴν νὰ τοῖς χρηρηγήσωμεν εἰμὴ νὰ ἐνδυθῶσι τὴν ἀκαταμάχητον τῆς ἐνότητος πανοπλίαν καὶ νὰ χωρῶσι θαρραλέως καὶ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι καὶ ἡμεῖς ὅταν ζητηθῶμεν δὲν θὰ ἀποσύρωμεν τῆς ἀρωγῆς χεῖρα εἰς τὸν ἱερόν τῶν γραμμάτων ἀγῶνα.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν πάντοτε τὸ τοῦ θεοῦ Πλάτωνος τὸ ἐν ἐν τῇ πολλαπλότητι, ἐν ᾧ ἡ διαίρεσις καὶ δὴ ὅταν προέρχεται ἐξ ἰδιοτελειῶν γεννᾷ τὸ ἄτοπον καὶ κατὰ τὸν μέγαν φιλόσοφον· ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μυρία ἐπονται· ἡ δὲ ἄλυσσις τῶν ἀτοπημάτων τὴν ὀλοσχερῇ παραλυσίαν.

Δι' εὐχῶν τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐπικαλούμεθα, Σεβασμιώτατε, τὸν ἐξ ὕψους φωτισμὸν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,

ὅπως διὰ τῆς πεφωτισμένης ἐνεργείας τῶν μελλόντων νὰ διαδεχθῶσιν ἡμᾶς ἀνορρύσσωνται αἱ προγονικαὶ ἐκβολαὶ, ἀναδιφῶνται οἱ προγονικοὶ τῶν γνώσεων θησαυροὶ καὶ ἡ παχυλὴ σκοτόμαινα τῆς ἀμαθείας εἰς πλησιφαῆ ἀνατολὴν μεταβληθῆ, πρὸς κλέος τῆς ἀδελφότητος ἄρρητον, πρὸς μνήμην τῶν ἰδρυτῶν ἀίδιον, πρὸς χαρὰν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεριόριστον θυμηδίαν τοῦ Τρισεβάστου ἡμῶν Μονάρχου Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμητ Χάν τοῦ Β' τοῦ στεφανοῦντος τοὺς ζηλωτὰς τῶν ἱερῶν σκηνομάτων ὑπὲρ οὗ πάντοτε μὲν ἀλλὰ καὶ σήμερον ἄξιον ν' ἀναφωνήσωμεν. Ζῆθι Τρισεβάσπε ἡμῶν Μονάρχα ἐπὶ μακροαίῳ ἐπιδαφιεύων τὰ ἀνεξάντλητά Σου βραβεῖα τοῖς ἀγωνιστοῦσι. Ζῆθι φιλόλαε Βασιλεῦ, ἡ ἐλπίς ἡ ἀκραιφνῆς τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων.

Ἡμῖν δὲ πᾶσι τοῖς πνευματικοῖς σου τέκνοις εὐχου, Πανιερώτατε, ἵνα ἔχωμεν θάρρος διὰ τὴν αἴριον καὶ κρατῶμεν, ὃ ἔχομεν ἵνα μηδεὶς τὸν στέφανον ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν λάβῃ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Μετὰ τὸ πέρας ἀμφοτέρων τῶν λόγων Προέδρου καὶ Γενικοῦ Γραμματέως ἡ Α. Σεβ. ὁ Ἅγιος Κορυτσᾶς κ. Γερβάσιος, ὁ περὶ τὸ λέγειν καὶ προτρέπειν ἀπαράμιλλος διὰ κατακλείδος συγκινητικωτάτης ἔδωκε τὸ σύνθημα τῶν περαιτέρω ἐργασιῶν συνωδᾷ τῷ προγράμματι τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Καὶ ἐν πρώτοις ὡς ὑποψήφιοι πρόεδροι προὔταθσαν οἱ κ. κ. Δ. Κωνσταντινίδης καὶ Ξ. Τριανταφυλλίδης ἰατροί, ψηφοφορίας δὲ γενομένης πρόεδρος ἀνεδείχθη καὶ αὖθις ὁ κ. Δ. Κωνσταντινίδης διὰ ψήφων 73 κατὰ 30. Εἶτα ὡς ἀντιπρόεδροι προὔταθσαν οἱ κ. κ. Θ. Φλωρᾶς, Ζήσης Ἀρτωρίου, Γ. Θεοχαρίδης Βασιλάδης, Χαρίσης Βαμβακᾶς καὶ Γ. Κουσοῦλης, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἔλαβε ψήφους 42, ὁ δεύτερος 8 μόνον, ὁ τρίτος 50, ὁ τέταρτος 40, ὁ πέμπτος 42 καὶ ὁ κ. Κ. Καρατσούλης ἰατρός 10. Εἶτα τοῦ λόγου περὶ γενικοῦ Ταμία ὡς τοιοῦτος πρὸςψηφίε ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Ναοῦμ. Μετὰ ταῦτα ὡς γενικοὶ γραμματεῖς προὔταθσαν οἱ κ. κ. Χαρίσης Βαμβακᾶς, Ν. Πηγαδάς, καὶ Π. Κομετζόπουλος ἐξ ὧν ὁ μὲν Αὐσ ἔλαβε ψήφους 60, ὁ Βος 36 καὶ ὁ Γος 2. Καὶ ἐν τέλει ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπηγγέλησαν τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. Ν. Λάτσκου, Κ. Μήκη, Κ. Δελεβοῦ, Ἀθ. Στρακαλῆ, Μ. Τσατσιάδου, Δ. Γ. Τσαγκοπούλου, Κ. Καρατσούλη, Δημητρίου Μ. Τσαγκοπούλου, Χα' Δήμου Βλαχοπούλου, Γ. Κουσοῦλη, Ι. Καραγιάννη, Ι. Φωτοπούλου, Γ. Τσίκαλα, Θεοδώρου Μπίμπου, Μάρκου Λάγγα, Θωμᾶ Σαργκάβου,

Θεοδώρου Βαγιάτη, Κ. Κολοκυθοπούλου, Ζήσου Ἀρτωνίου, Δ. Τζουλοπούλου καὶ τοῦ ἀπὸ πάσης ὑπηρεσίας ἤδη θελήσαντος καὶ ἐκδηλώσαντος νὰ ἀποσυρθῆ Νικολάου Β. Τσοῦλκα. Κανονικῆς δὲ ψηφοφορίας γενομένης ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ μὲν 1ος ἔλαβε ψήφους 15, ὁ 2ος 36, ὁ 3ος 57, ὁ 4ος 14, ὁ 5ος 15, ὁ 6ος 45, ὁ 7ος 19, ὁ 8ος 15, ὁ 9ος 39, ὁ 10ος 28, ὁ 11ος 38, ὁ 12ος 34, ὁ 13ος 14, ὁ 14ος 8, ὁ 15ος 50, ὁ 16ος 48, ὁ 17ος 2, ὁ 18ος 23, ὁ 19ος 8, ὁ 20ος 30 καὶ ὁ 21ος 49.

Καὶ οὕτω ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος προεδρείου τοῦ ἀπαρτιζομένου παρὰ τῶν κ. Δ. Κωνσταντινίδου προέδρου, Θεοχάρου Γεωργίου ἀντιπροέδρου, τοῦ ἄλλου ἀντιπροέδρου κ. Χρήστου Γ. Γκότζου πρὸ τριετίας ἀπομακρυνθέντος, Γ. Κουσοῦλη Γ. Ναοῦμ, Κ. Δελεβοῦ, Χ' Δῆμου Βλαχοπούλου, Ν. Τσοῦλκα, Κ. Κολοκυθοπούλου, Κ. Μήκα, Ζήσου Ἀρτωνίου, Ν. Τζιμούλη, Ἀθ. Γράκα εἰδ. γραμματέως καὶ μέλους τῆς Δ. ἐπιτροπῆς, Θεοδ. Μπίμπον, Δ. Τζουλοπούλου, Ι. Καραγιάννη καὶ Ν. Λάτσου τὸ νέον Προεδρεῖον κατηρτίσθη ὡς ἐξῆς:

Δ. Κωνσταντινίδης πρόεδρος.

Θ. Φλωρᾶς

Γ. Θεοχαρίδης Βασιλάδης } ἀντιπρόεδροι.

Γ. Ναοῦμ ταμίας.

Χαρίδης Βαμβακᾶς Γερ. Γραμματεὺς.

ΜΕΛΗ

Κ. Μήκας.—Κ. Δελεβός.—Δ. Γ. Τσαγκόπουλος.—Χ' Δῆμος Βλαχοπούλος.—Γ. Κουσοῦλης.—Ι. Καραγιάνης.

νης.—Ι. Φωτόπουλος.—Μ. Λάγγας.—Θωμᾶς Σάργκαβος.—Δ. Τζουλόπουλος.—Ν. Β. Τσοῦλκας.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐδιωρίσθησαν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν οἱ κ. κ. Σπυρίδων Νικολαΐδης, Ν. Πηγαδάς, Γ. Ἀναστασιάδης καὶ Θεόδ. Βαγιάτης, πρὸς ἀναθεώρησιν δὲ τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀγ. Γρεβενῶν κ. Δωροθέου οἱ κ. κ. Α. Καλλιφρων, Ν. Β. Τσοῦλκας, Χαρίσης Βαμβακᾶς, Ἀλέξανδρος Ναοῦμ, Θεμ. Σαλτέλης, Ἐμμ. Σαριδάκης, καὶ Ἀριστείδης Δημόπουλος δικηγόρος ἐν ἰδιαιτέρᾳ συνεδρίᾳ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐντολὴν λαβούσης ὑπὸ τῆς Γ. Συνελεύσεως ὅπως αὐτὴ διορίσῃ τὴν ρηθεῖσαν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κανονισμοῦ.

ΤΑ ΠΑΡΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΜΕΛΗ
ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ

Γεώργιος Θεοδοδίου. — Ίωάννης Β. Τσούλκας. — Άθ. Πιρλίτσος. — Γρηγόριος Καιθαριδης. — Δ. Κωνσταντινίδης. Γ. Κ. Κουδούλης. — Νικόλαος Χρήστου. — Εύθύμιος Σ. Κοτσαπάδογλους. — Κωνσταντίνος Π. Λεοτζίνας. — Νικόλαος Β. Τσούλκας. — Ζ. Καρανίκου. — Θωμάς Ν. Βράμπας. — Κωνσταντίνος Τέτουλας. — Θεόδωρος Μπίμπος. — Γεώργιος Θεοχαρ. Βασιλάδης. — Γεώργιος Τσίκαλας. — Μ. Τσατδιάδης. — Γεώργ. Δ. Άρσενιάδης. — Ε. Δ. Λέκας. Θωμάς Παπανικόλας. — Κ. Μήκας. — Θ. Μ. Κοτώνης. — Δ. Μ. Τσαγκόπουλος. — Κ. Ι. Βαζδροβέλης. — Κ. Κωνσταντινίδης. — Π. Παπάζογλου. — Άντων. Σιδερίδης. — Παύλος Π. Καραμπέρης. — Ε. Γ. Οικονόμος. — Νικόλ. Ι. Άτσίδης. Νικόλ. Κατσαρόπουλος. — Κωνσταντ. Παπάζογλους. — Άθανάσ. Κωνσταντινίδης. — Κ. Καραγιαννόπουλος. — Χρῆστος Γαλάνης. — Χρῆστος Τδάμος. — Γεώργ. Μ. Μπουρανόπουλος. — Δημήτριος Μητούλης. — Ίωσήφ Δημητριάδης. — Βασίλειος Δ. Άλαφογιάννης. — Ίερεὺς Παναγιωτ. Δ. Σούκαρης. — Ν. Τσόγκας. — Χρῆστος Σαρόπουλος. — Ν. Βαλσαμίδης. — Κ. Χατζόπουλος. — Ι. Έμμανουηλίδης. Δ. Π. Πανλόπουλος. — Χατζῆ Δημος Βλαχόπουλος. — Ά-

θανάσιος Μ. Άναγνωστόπουλος. — Παδχάλης Ν. Παπάζογλους. — Σωτήριος Ν. Παπάζογλους. — Γεώργ. Κ. Κλάρας. Θεοχάρης Γεωργίου. — Κ. Κανατδούλης. — Γρηγόριος Π. Γεωργόπουλος. — Κωνστ. Ζαχαρόπουλος. — Λάζαρος Φλωρῶς. — Άθανάσιος Στράκαλης. — Παναγιώτης Γούδας. — Κωνσταντ. Γ. Στέρπας. — Ίωάννης Τδάτος. — Κ. Δελεβός. — Γ. Γιαγκόπουλος. — (Δυσανάγνωστον). — Ίζύδης Άντωνίου. — Μάρκος Γ. Λάγκας. — Μάρκος Θεοδοδιάδης. — Κ. Παΐκος (δυσανάγνωστον). — Θ. Δ. Κωνσταντινίδης. — Δ. Άνασταδιάδης. — Άλέξανδρος Ναούμ. — Κ. Τζαμπετζίδης (δυσανάγνωστον). — Άρ. Κομποθέκλας. — Ν. Ναούμ. — Γεώργιος Ναούμ. Γ. Ράχνης. — Χρῆστος Ναούμ. — Ίωάννης Τσίφνας. — Νικόλαος Νεϊῤμεντζόγλους. — Α. Β. Καλλιφῶν. — Χαρίδης Βαυβακάς. — Ι. Καραγιάννης. — Μιχαήλ παπᾶ Βασιλείου. Δ. Β. Τζουλόπουλος. — Α. Μπέτζος. — Δημήτρ. Νάκου. — Ν. Δ. Πυγαδάς. — Στ. Γ. Δαραβίγκας. — Κ. Καρότζης. — Π. Παπαδόπουλος. — Δ. Γ. Τσαγκόπουλος. — Ι. Κονταροῦδας. Ά. Γ. Βαπορίδης. — Θ. Σάργκαθος. — Δ. Καρανικόπουλος. Χαραλάμ. Δόδης. — Δημήτρ. Μπίμπος. — Ι. Σεϊτανίδης. Πέτρος Ίωαννίδης. — Άθανάσ. Γιάκας. — Ι. Φωτόπουλος.

Μεγάλοι εὐεργέται καὶ δωρηταὶ
τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδ. Ἀδελφότητος
ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς **1871**
μέχρι τοῦ **1900.**

Κωνσταντῖνος Θωμαΐδης	ἐκ Βλάτσης.
Ὁ Ἅγιος Νικαίας Ἰωαννίκιος	» Ραδοβιστίου.
Ὁ κατὰ τὸ 1871 Οἰκ. Πατριάρχης Ἀνθίμος	
Ὁ Ἅγιος Δρύστρας Διονύσιος	
Ὁ Ἅγιος Σιδανίου Ἀμβρόδιος	
Ὁ Ἐφέδου Ἀγαθάγγελος	
Ὁ Ἀγκιάλου Βασιλείος	
Ὁ Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος	
Μιχαὴλ Παπᾶ-Βασιλείου	» Δραμίστης.
Θεοχάρης Γεωργίου	» Βουχωρίνης.
Δημήτριος Κωνσταντινίδης	» Ραδοβιστίου.
Ζήσης Ἀντωνίου	» Λιμποχόβου.
Γεώργιος Βρανάκης	» Βλάτσης.
Ζήνων Κλεάνθης	» Βελβενδοῦ.
Γεώργιος Ζαρίδης	
Ζανῆς Σκυλίτσου Σεφάνοβικ	
Νικόλαος Δούμπας	» Βλάτσης.
Γρηγόριος Ὑψηλάντης	
Μιχαὴλ Μ. Μιχαήλ	» Σερρών.
Γεώργιος Δαραβίγκας	» Ραδοβιστίου.

Ἰωάννης Γεωργίου	» Λιμποχόβου.
Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης	» Σιατίστης.
Στέφανος Νούκας	» Δραμίστης.
Ἀδελφοὶ Γεωργιάδου	
Θεοδόδιος Παπᾶ	
Βασίλειος Γκουρίνης	» Κωσαντσίκου
Θεοδόδιος Θεοδοσιάδης	» Κριμινίου.
Σ. Δ. Καγγελάριος	
Παπᾶ Εὐθύμιος Βασιλείου	» Κοντσαϊκοῦ.
Χρ. Σκερκέμης	» Κριμινίου.
Κωνσταντῖνος Πιπλιγάγκας	
Κωνσταντῖνος Σίδκος	» Δόλου
Σωτήριος Παπᾶ Ἰωάννου	
Παπαβασιλείος Παπᾶ Μιχαήλ	» Δραμίστης.
Χατζῆ Εὐθύμιος	
Ἀργύριος Ζάχου	» Σιατίστης.
Ἰωάννης Ἀργυροπούλου	» Πεκτριβίνιτσης
Σάββας Καϊδαρεὺς	
Νικόλαος Γκίκας	
Π. Ρωμπότης	
Δημήτριος Τρακουόπουλος	
Ἄθ. Ἰ. Προικοπάνας	ἐξ Ἐμπορίου.
Γρηγόριος Μαρασλῆς	

 SISMANCILIO
MEGARÒ

IMPOSTO
SISMANOCILIO

SISMANOGLIO
MEGARÒ